

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.
תלה"מ 18-05-13488

בפני כב' השופט נמרוד פלקס, סגן הנשיא

התובעת

י.ש.

ע"י ב"כ עוה"ד ארינה גייגר

נגד

הנתבע

ע.ש.

ע"י ב"כ עוה"ד ריבי מזרחי אוחיון

פסק דין

- 1
- 2 1. תביעות הדדיות בין בני זוג אגב פרידתם: האחת, תביעת האיש לפירוק שיתוף ואיזון
- 3 משאבים (תלה"מ 18-05-13488) (להלן - "תביעת הרכוש"); האחרת תביעת האישה
- 4 למזונות ילדים (תלה"מ 17-05-55304) (להלן - "תביעת המזונות"). הצדדים נישאו כדמו"י
- 5 בשנת 2005, נפרדו ביום 6.4.16, הוא אף המועד הקובע לאיזון משאבים (להלן - "המועד
- 6 הקובע") (עמ' 12 לפרוטוקול מיום 20.2.19), והתגרשו בשנת 2018. מנישואיהם נולדו
- 7 שלושת ילדיהם: י.ש., ילידת 25.12.2006, א.ש. יליד 3.6.2009, ו.ש.ש. ילידת 22.7.2013.
- 8 2. האישה מתגוררת עם הילדים בדירת המגורים השייכת לצדדים בחלקים שווים (להלן -
- 9 "דירת המגורים"), והאיש מתגורר בבית הוריו. באשר לסוגיית המשמורת וסדרי השהות
- 10 הרי, כי בעת הזאת האישה היא המטפלת העיקרית בילדים, אשר לנים בבית מגורי האיש כל
- 11 סופשבוע שני, ושוהים במחיצתו פעמיים בשבוע בימות החול, בין השעות 17:30 ל - 20:00
- 12 (עמ' 2 לפרוטוקול מיום 27.9.17; החלטתי בתלה"מ 17-05-55277 מיום 13.10.20).
- 13 3. בירור ההליך התארך עד מאד מטעמים שונים, לרבות הגשת תביעה הרכוש כשנה לאחר
- 14 הגשת תביעת המזונות, פניית הצדדים להליכי פשרה וגישור, החלפת באי כוח הצדדים,
- 15 ולבסוף התפרצות מגיפת הקורונה. נמצאים אנו איפוא במצב בו פסק דין זה ניתן למעלה
- 16 מארבע וחצי שנים לאחר פרידת הצדדים, היא כאמור אף המועד הקובע לאיזון משאבים.

תביעת הרכוש

טענות הצדדים

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 18-05-13488

1. בכתב תביעתו ביקש האיש להורות על פירוק השיתוף בדירת המגורים, על דרך של מכר, וחלוקת תמורת המכר בחלקים שווים, לאחר פירעון הלוואת המשכנתא, ויתר חובות הצדדים. כן ביקש האיש, כי מתמורת המכר שתקבל ינוכו כ - 220,000 ₪ שנתקבלו מאת הוריו, שאומנם העניקו את הסכום לבני הזוג, אך כוונתם הייתה כי הסכום יישאר בידיו. באשר לחובות פירט האיש בכתב תביעתו חובותיהם המשותפים של הצדדים לרבות: חוב משכנתא - 630,000 ₪; חוב לבנק דיסקונט בסך כמאתיים אלף שקלים חדשים (בעטיו ננקטו הליכי הוצאה לפועל, עת מקור החוב הוא בחריגה בחשבון העו"ש ששימש למימון צרכי משק הבית, ובהלוואה בסך 75,000 ₪, שלא עלה בידי הצדדים לפרעה). חוב לחברת סלקום - 5,000 ₪; חוב לעיריית ירושלים בגין אי תשלום לגני הילדים - 5,900 ₪; חוב ארנונה לעיריית ירושלים, בגין דירת המגורים - 41,000 ₪; חוב ארנונה בגין עסק אותו הפעיל האיש - 8,000 ₪; חוב לנציגות הבית השותף בו נמצא דירת המגורים - 9,200 ₪; חוב לחברת הגיחון, בגין דירת המגורים - 5,000 ₪; חוב רשות כלפי רשות השידור, בגין הטלוויזיה בדירת המגורים - 1,000 ₪. כן טען האיש כי יש להורות על חלוקת כלל המטלטלין שבדירת המגורים על פי שווים, וכי על האישה להשיב לו חלקו בדמי השכירות אותם קיבלה לידיה, לאחר המועד הקובע, בשל השכרת חניה הצמודה לדירת המגורים.
5. בכתב הגנתה - אותו יש לראות מהותית אף משום כתב תביעה (השוו: עמ"ש (מחוזי ת"א) 1229/07 י.ב. נ' א.ב. (2010) בפסקה 69 לפסה"ד; עמ"ש (מחוזי חיפה) 33249-05-15 א.ז. נ' ז.ל. (2015) בפסקה 10 לפסה"ד) - טענה האישה, כי בנסיבות קא עסקינן מתקיימות אותן נסיבות מיוחדות כאמור בהוראת סעיף 8 לחוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג - 1973 (להלן - "חוק יחסי ממון"); המצדיקות איזון לא שוויוני בנכסי הצדדים. לגרסת האישה, האיש הוא מהמר כפיתי, ולאורך כל שנות חייהם המשותפות, מעל באופן תדיר בכספי משק הבית, תוך שהוא נוטל הלוואות בסכומים העולים לכדי עשרות אלפי שקלים, ומנגד מושך עשרות אלפי שקלים מן הבנק, וממדר את האישה, שלא ידעה דבר התמכרותו והפגיעה הכלכלית שספג משק הבית בעטיה. במהלך החיים המשותפים נקט האיש "אלימות כלכלית", תוך שהוא מחד מצמצם את רמת מחיית התא המשפחתי, עד כדי ניתוק אספקת חשמל וגז באופן תדיר, ומנגד, מנתב משאביו להימוריו. עוד נטען, כי בין הצדדים פערי השתכרות, כך על מנת לחסוך בעלויות צהרונים, ובין היתר בשל לחצי האיש, משנת 2013, ויתרה האישה על התפתחותה המקצועית בעוד האיש משמש כמפרנס היחיד של המשפחה.
6. בין השנים 2010-2012, ניהל האיש עסק עצמאי לממכר ציוד לבית וחומרי בניין, והשתמש בכספי הפדיון היומי לשם הימורים, חלף תשלום הוצאות משק הבית, ובדיעבד התברר לאישה כי לאורך תקופת פעילות העסק, לא פרע האיש את ההחזר החודשי של הלוואת המשכנתא (בגין דירת המגורים), כמו גם את חיובי הארנונה של דירת המגורים והעסק. האיש רכש סוכות למכירה, אך שלא שילם את חובו לספק, ולימים התברר, כי את ההכנסה ממכירתן לא העביר לצרכי משק הבית. לא זו אף זו, שעת נסגר העסק, מכר האיש ציוד יקר

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 5534-05-17 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 13488-05-18

- 1 ערך, ובכלל זה, קופה רושמת, דלפק עץ, מכונות שכפול מפתחות, ולמותר לציין כי את כספי
2 התמורה שלשל לכיסו. עוד טוענת האישה, כי עת הפעיל האיש את עסקו העצמאי, נהג
3 להרוויח סכומי כסף רבים במזומן בשל עבודות צדדיות שביצע, ותיווך אנשי מקצוע
4 לשיפוצים, ואף סכומים אלו לא הועברו לצרכי משק הבית.
- 5 7. בשנת 2016, הורשע האיש בשל גניבה ממעביד - עת מעל בכספי העסק בו הועסק, ונטל לידיו
6 עשרות אלפי שקלים להימוריו. במסגרת השבת הכספים שנטל ממעסיקו, פדה קופת גמל
7 בסך 10,600 ₪, ומעסיקו קיזז משכרו סכומים שונים, לשם החזרת סכום הגניבה, תוך
8 שהאיש אף ויתר על כספי הפיצויים המגיעים לו. משנודעה לאישה התמכרותו, ובשים לב
9 למעצרו בגין גניבה, השתתף האיש בתוכנית גמילה מטעם עמותת "אפשר", בה לא התמיד,
10 ואולם, אבחון העו"ס שטיפל באיש מעלה כי אכן הוא מהמר כפייתי. במסגרת טיפולו, הציג
11 האיש רשימת חובותיו, ולמיטב ידיעת האישה חייב האיש מאות אלפי שקלים למלווי
12 "השוק האפור".
- 13 8. באשר לחובות אותם מפרט האיש בכתב תביעתו טוענת האישה, כי החוב לבנק דיסקונט,
14 וחוב הארנונה של עסק האיש, נוצרו מפאת אשראי שנטל האיש לשם מימון הימוריו, ומשכך
15 יש להורות כי חובות אלו יפרעו מחלקו של האיש בתמורת מכר דירת המגורים. כן טוענת
16 האישה, כי יש להחריג ממסת החובות המשותפים את חוב הארנונה שצבר עסקו של האיש,
17 שעה שהשתמש בפדיון היומי של הכנסות העסק למימון הימוריו, בעודו מציג מצג שווא בפני
18 האישה, כי הכנסות עסקו משמשות להוצאות משק הבית. באשר להלוואת המשכנתא
19 טוענת האישה, שזו אומנם משותפת, יחד עם האמור, העלים האיש מבית המשפט, כי בשנת
20 2008, נטלו הצדדים הלוואה בסך 200,000 ₪ מאת בנק המזרחי, שנוספה להחזר המשכנתא
21 החדשי. ואולם, האיש משך כ - 180,000 ₪ מכספי ההלוואה האמורים, באמצעות משיכות
22 יומיומיות בסך 2,500 ₪, לשם מימון הימוריו, עד אשר השתמש במלוא כספי ההלוואה,
23 ומכאן שעל ההלוואה האמורה להיפרע מחלקו בתמורת מכר דירת המגורים.
- 24 9. עוד טוענת האישה כי במהלך השנים, ערכו ביניהם הצדדים הסכמים בעל פה ובכתב, באשר
25 לחלוקה לא שוויונית של נכסיהם, בין היתר הסכימו, כי כל אחד מהם יישא בחובות
26 הרשומים על שמו, וכי תמורת מכר דירת המגורים תחולק באופן לא שווה (לטובת האישה),
27 תוך שהרכב והמטלטלין יעברו לבעלות האישה. אכן, ההסכמים האמורים לא הובאו
28 לאישור בית המשפט, אך בעוד האיש כעת מתכחש להתחייבויותיו, וטוען כי החוב לבנק
29 דיסקונט משותף, מילאה האישה חלקה בהסכם עוד בשנת 2013, ופרעה את מלוא החובות
30 הרשומים על שמה, ובכללם חוב לבנק יאהב, אשר לשם פירעונו נאלצה לפדות חסכון
31 תגמולים שהיה לה. בשים לב לטענות האישה בדבר היקף חובות האיש, מבקשת היא כי בית
32 המשפט יורה על עיכוב פירוק השיתוף בדירת המגורים, וזאת הן לשם הבטחת מדור
33 הילדים, והן בשל חוסר תום ליבו של האיש בעמידתו על זכותו לפירוק שיתוף, שעה שאינו

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.
תלה"מ 18-05-13488

1 פורע כסדרם את דמי המזונות בהם חויב, וברי כי סך חובותיו האישיים, אף עולה על חלקו
2 בתמורת המכר.
3 10. כן טענה האישה כי במהלך החיים המשותפים נודע לה שלאיש חשבון בנק נוסף בבנק
4 דיסקונט סניף מ.ג. לגרסת האישה, מסר לה האיש כי עסקינן בחשבון אותו ביקש ממנו
5 אחיו לנהל, לטובת האח, לצורך שמירת כספי האח, שבאותה העת התנהלו כנגדו הליכים
6 משפטיים. יחד עם האמור טוענת האישה, כי בשים לב להתנהלות האיש ולהיקפי הימוריו
7 כפי שנתגלו לה בדיעבד, ספק אם הכספים שהיו בחשבון אכן שייכים לאח.
8 11. עוד פרטה האישה רשימת חובות משותפים לשיטתה, שעל האיש לשאת במחציתם,
9 כדלקמן: עיריית ירושלים בגין ארנונת דירת המגורים - 49,795 ₪ ואגרת חינוך - 651 ₪;
10 חברת הגיחון - 5,300 ₪; מס הכנסה - 1,200 ₪; חוב דמי שכלול - 2,750 ₪; חוב לבית
11 הספר - 3,800 ₪; חוב למתנ"ס - 1,200 ₪. כן מוסיפה האישה כי שילמה היא חלקה בחוב
12 לחברת סלקום, בעוד האיש טרם עשה כן, וכי לאחר דין ודברים עם נציגות הבית המשותף,
13 עלה בידה להקטין את החוב לכדי 1,600 ₪ שיש לחייב את האיש לשאת במחציתו (סעיפים
14 70 - 90 לכתב ההגנה).

דיון והכרעה

12. האיש הודה למעשה מתחילת הדרך, כי נהג להמר, אך גימד את הנזק הכלכלי שהסב למשק
18 הבית בהתנהלותו זו. לכתחילה אף טען שהחל להמר לאחר הנישואין מפאת מצוקה כלכלית
19 וניסיונו להרוויח כסף, אך ניסיונותיו לא צלחו, והימוריו הסבו אך הפסדים (ראו לדוג':
20 סעיפים 18-19 לכתב ההגנה למזונות). בהמשך ההליך הודה שהחל להמר עוד זמן רב קודם
21 לנישואין, פנה לקבלת טיפול, ומעל בכספי מעבידו לשם פירעון חובותיו.

13. נקודת המוצא לצרכי דיון זה היא, כי האישה **לא ידעה** על הימורי האיש והתנהלותו
23 הכלכלית, וטענותיה בתביעה הרכושית נסמכות בעיקרן על מסקנותיה מהראיות החפציות -
24 הן המסמכים הבנקאיים שקיבלה במסגרת הליך זה. בתצהיר עדותה משלים, ובסיכומיה
25 פירטה האישה את הסכומים שנטל האיש לשיטתה מן התא המשפחתי לשם הימוריו
26 כדלקמן: **בנק הפועלים** - משיכות מזומנים 52,300 ₪; **בנק דיסקונט סניף ק.י.** - העברת
27 ני"ע - 90,495 ₪, משיכות מזומנים - 12,450 ₪, משיכת המחאה בנקאית - 28,300 ₪; **בנק**
28 **דיסקונט סניף מ.ג.** - **הלואה** 90,000 ₪, משיכת מזומנים - 48,220 ₪; **הלואות מכרטיסי**
29 **אשראי בנק מזרחי** - 180,000 ₪; **עסק האיש** - משיכת כספי הפדיון היומי בסך מצטבר
30 164,825 ₪, רווח ממכר סוכות - 12,000 ₪, ציוד שנמכר בסגירת העסק - 38,500 ₪; **גניבה**
31 **ממעביד** - 75,000 ₪ + 10,000 ₪; **הימורים מתועדים בכרטיסי אשראי** - 7,760 ₪. לעניין
32 החובות וההלואה מבנק המזרחי, טענה האישה כאמור, כי החוב לבנק דיסקונט בסך

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 18-05-13488

- 1 215,000 ₪ והלוואה אותה נטלו הצדדים מבנק המזרחי בסך 200,000 ₪, הם חובות אישיים
- 2 של האיש, שנוצרו מפאת הימוריו (סעיף 152 לסיכומי האיש).
- 3 14. האיש דוחה את עיקר טענות האשה. לטענתו, האשראי שנטל נועד אך לצרכי משק הבית.
- 4 החוב לבנק דיסקונט סניף ק.י. הוא חוב משותף לצדדים, שנוצר מפאת חריגה בחשבון
- 5 העו"ש, ומחמת הלוואה בסך 75,000 ₪ שנטל על מנת לסייע לאישה לפרוע יתרת חובה
- 6 שהייתה בחשבונה בבנק יהב. בכספי ההלוואה שניטלה מאת בנק המזרחי עשו הצדדים
- 7 שניהם שימוש לשם הוצאות משק הבית המשותף. לגרסת האיש, נאלץ הוא ליטול הלוואת
- 8 ולמשוך כספים רבים כאמור, עת שימש הוא כמפרנס העיקרי, ואף היחיד, משך מרבית
- 9 חייהם המשותפים, בעוד האישה אינה תורמת את חלקה כלל ועיקר. באשר להימורים
- 10 המתועדים בכרטיסי האשראי, וגניבה מן המעביד, הסכים האיש להשיב לידי האיש סך
- 11 48,610 ₪, שהם הסכום אותו גרע לשיטתו מן התא המשפחתי, וביקש כי הסכום האמור
- 12 ינוכה מחלקו מתמורת מכר דירת המגורים (סעיפים 18-19, 50, 58, 61, 120-122 לסיכומי
- 13 האיש).
- 14 15. כפי שיובהר להלן, יש להחריג את חובות האיש שנוצרו כתוצאה מהימוריו מגדרי איזון
- 15 המשאבים, ואת החובות שנוצרו לשם מימון משק הבית יש לאזן בחלקים שווים. הצדדים
- 16 אינם חולקים למעשה על מסקנה זו, שכן אף האיש מסכים, כי את החובות שנוצרו כתוצאה
- 17 מהימוריו אין להביא בחשבון איזון המשאבים (או שעליו להשיב לאישה, ככל שנפרעו בעבר)
- 18 (ראו לדוג': סעיפים 113, 122 לסיכומי האיש). עיקר המחלוקת העובדתית הוא בשאלת
- 19 מקור החובות - בעוד האישה טוענת, כי אילולא הפנה האיש את הכנסותיו למימון הימוריו
- 20 לא היו לצדדים חובות כלל, ואף היה בידיהם לחסוך; ואילו לטענת האיש הימוריו גרמו
- 21 לחוב קטן בלבד, ועיקר עיקרי החובות נובע מהפער בין הכנסותיהם להוצאותיהם, בשים לב
- 22 לכך שהוא היה למעשה המפרנס היחיד של משק הבית, משך עיקר העיקרים של החיים
- 23 המשותפים, וברי, כי אין די בהכנסתו הנטענת בסך 10,000 ₪ לחודש כדי לממן צרכי
- 24 משפחה בת חמש נפשות, אשר אף רכשה דירה למגוריה.
- 25 16. סעיף 5(א) לחוק יחסי ממון קובע, כי על דרך הכלל, כל אחד מבני הזוג, יהא זכאי למחצית
- 26 שווי הנכסים אותם צברו בני הזוג, או מי מהם, החל ממועד הנישואין ועד למועד הגירושין
- 27 (או עד מועד מוקדם יותר. ראו: סעיף 5(א) לחוק יחסי ממון). סעיף 6(א) לחוק יחסי ממון
- 28 קובע, כי במסגרת איזון המשאבים יאוזנו אף החובות המשותפים "למעט חובות בקשר
- 29 לנכסים ששוויים לא יאוזן". ברי כי אף נכסים שליליים, היינו חובות, יבואו בגדרי איזון
- 30 המשאבים, ובן זוג הנהנה מפירות השותפות עם בן זוגו, חייב לשאת בעול החובות שנוצרו
- 31 במהלך החיים המשותפים. ראו: ע"א 3002/93 בן צבי נ' סיטין (1995); ע"א 5598/94
- 32 נניקשווילי נ' נניקשווילי (1996). יחד עם האמור נקבע, כי חוב שאינו בגדר חוב שנוצר בגין
- 33 ניהול חיי המשפחה עבור כלכלתה ומהלך חייה, או חוב שנוצר תוך הפרת חובת נאמנות, או

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 18-05-13488

חובות שנוצרו כתוצאה מפעולה חריגה, שהוגדרה אף כמניפולציה כספית של מי מבני הזוג, אינם ברי איזון. לעניין זה אף נקבע, כי חובות שנבעו מהימורים, הם בגדר מניפולציה כספית ובעלי אופי אישי מובהק. ראו: תמ"ש (י-ם) 6852/97 פלונית נ' פלוני (1999); ע"א 1967/90 גיברשטיין נ' גיברשטיין, פ"ד מו(5) 661, 666 (1992); נ' שלם, יחסי ממון ורכוש הדין והפסיקה, מהדורה שניה מעודכנת ומורחבת, תשע"ט - 2019 (להלן - "שלם"), בעמ' 125.

17. לאמור יש להוסיף את הוראות סעיף 8 לחוק יחסי ממון קובע כי ראה בית המשפט ... **נסיבות מיוחדות** המצדיקות זאת, רשאי הוא ... לעשות אחת או יותר במסגרת איזון המשאבים: (1) לקבוע נכסים נוספים על המפורטים בסעיף 5 ששווים לא יאוזן בין הצדדים; (2) לקבוע שאיזון הנכסים כולם או מקצתם לא יהיה מחצה על מחצה, אלא לפי יחס אחר שיקבע בהתחשב בין השאר בנכסים עתידיים, לרבות בכושר השתכרות של כל אחד מבני הזוג". באשר למצבים בהם ייעשה שימוש בהוראות בסעיף 8 לחוק יחסי ממון הרי, כי זה ייעשה במשורה ובמקרים חריגים, ובגדרי אותן נסיבות מיוחדות, יבואו נסיבות הקשורות בהתנהגות מי מן הצדדים, כגון הפרת אמון, חריצות לעומת בטלנות, אלימות חמורה, והברחת נכסים. ראו: ע"מ (חיפה) 614/07 פלונית נ' פלוני (2008); בע"מ 7272/10 פלונית נ' פלוני (2014); תמ"ש (י-ם) 26473/97 פלוני נ' אלמונית (2004); שלם בעמ' 699, 711. לעניין חובות או שימוש בהכנסות ונכסים בשל הימורים נקבע, כי יכול ואלו יהוו עילה לאיזון לא שיווני, או להחרגת החוב שנוצר בעטיים, ובין היתר תיבחן משך תקופת ההימורים, השפעתם על התא המשפחתי, וידיעת בן הזוג אודות ההימורים. ראו: תמ"ש (ת"א) 23025-06-10 י. נ' נ. (2012); תמ"ש (כ"ס) 1940/01 (2002); תמ"ש (קריות) 11495-11-08 פלונית נ' פלוני (2010); עמ"ש (מרכז) 1447-07-17 א.ב. נ' א.ב. (2020).

18. לשיטת האישה, לאורך השנים לא ידעה היא דבר וחצי דבר אודות ההתנהלות הכלכלית של משק הבית, וממילא אף לא ידעה על התמכרות האיש להימורים. האישה הבהירה, כי כלל טענותיה נסמכות אך על התמונה שנפרשה בפניה עת הגיעו תדפיסי תנועות חשבונות הבנק שנתקבלו בעקבות צווים לגילוי מידע "כל מה שאני מעידה כרגע על החשבון של ערן אני מעידה בדיעבד כי גיליתי את זה בגילוי מסמכים" (עמ' 6, 20 לפרוטוקול מיום 1.6.20). לגרסתה, במרבית שנות חייהם המשותפות הייתה היא בן הזוג הביתי, בעוד האיש אמון על פרנסת משק הבית. האיש התנגד בתוקף למעורבותה בהתנהלות הכלכלית משק הבית, ואף הסתיר מעשיו מפניה, תוך שבני משפחתו משתפים עמו פעולה. האישה לא ראתה תלושי משכורת של האיש, ולא הייתה לה גישה אל חשבונות הבנק (עמ' 6-7 לפרוטוקול מיום 1.6.20). עוד טוענת האישה, כי כשנה וחצי לפני המועד הקובע התוודעה האישה בפניה לראשונה אודות התמכרותו להימורים, חובותיו "לשוק האפור", וכי מעל בכספי מעסיקו באותה העת, והתחייב בפניה כי יפנה לגמילה, ישיב החובות שיצר, ויעביר את הניהול

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 18-05-13488

- 1 הפיננסי לידה. דומה שהאיש לא מכחיש את אי ידיעת האישה על הימוריו, עד סמוך קודם
- 2 למועד הקובע (ראו לדוגמא: סעיף 22 לכתב ההגנה למזונות).
- 3 19. גרסתו הראשונית והממעטת של האיש לעניין הימוריו היא, כי אלו הסתכמו בסכומים
- 4 זעומים בלבד, ואין שחר לטענות האישה בדבר משיכות הכספים והלוואות לצרכי הימוריו
- 5 שעה שאלו נועדו אך לצרכי משק הבית המשותף (סעיף 27 לתצהיר בתביעת הרכוש).
- 6 בהמשך ההליך טען האיש כי **נקלע לחובות לאנשים פרטיים** בהיקפים של מאות אלפי
- 7 שקלים, אך אלו לשיטתו נבעו "כתוצאה מהלוואות שלקחתי", שעה ששימש הוא כמפרנס
- 8 העיקרי של הבית (סעיפים 60-64 לתצהיר בתביעת הרכוש). ברם, במהלך הליך הודה האיש
- 9 כי **חובותיו "לאנשים פרטיים", בהיקפים של מאות אלפי שקלים, נגרמו מחמת הימוריו**.
- 10 עוד ייאמר כי בחקירתו הנגדית הודה האיש כי נהג להמר עוד מגיל 15, אך טען כי עסקין
- 11 בסכומים זעומים. לשיטת האיש, במהלך חיי הנישואין הימר אך פעמיים, אך שב להמר
- 12 מחמת הקושי הכלכלי, עת עול פרנסת הבית נפל על כתפיו בעוד האישה אינה עובדת. כן
- 13 הודה כי חובות ההימורים "לשוק האפור" הם עוד משנת 2010-2012, וכי פנה לטיפול מספר
- 14 פעמים בעמותת "אפשר", היא עמותה לטיפול בגמילה מהימורים (סעיף 47, 54 לתצהיר
- 15 בתביעת הרכוש; נספח 1 לתצהיר בתביעת המזונות; עמ' 24-27 לפרוטוקול מיום 1.6.20).
- 16 20. אמנם בתביעת המזונות טען האיש, כי **אין לו חובות לשוק האפור** (סעיף 30(יא) לכתב
- 17 ההגנה), אך בהמשך התברר, שאכן נקלע לחובות "לשוק האפור", נוכח הימוריו, ואף
- 18 התנהל כנגדו הליך פלילי בגין מעילה בכספי מעסיקו, בהם עשה שימוש לשם פירעון חובותיו
- 19 "בשוק האפור" - האיש אף הורשע ונגזר דינו (עמ' 25-26 לפרוטוקול מיום 1.6.20; נספח ג'
- 20 לסיכומי תשובה מטעם האישה בתביעת הרכוש). לשם הבנת גרסת האיש יובהר כי לשיטתו,
- 21 חובותיו האמורים, הם אך הלוואות שנטל מאנשים פרטיים לשם הימוריו, וברי כי אלו
- 22 חובות אישיים שלו, ובמשך כל שנות חייהם המשותפות של הצדדים, סך הכספים שנטל
- 23 ממשק הבית המשותף לצרכי הימוריו הם סך 48,610 ₪, וכי כלל חובות משק הבית דהיום
- 24 נוצרו מפאת עודף הצרכים על היכולות, עת האיש היה המפרנס העיקרי אם לא היחיד של
- 25 התא המשפחתי (עמ' 1 לסיכומי האיש בתביעת הרכוש; סעיף 62 לתצהיר האיש).
- 26 21. **האיש הציג תמונה עמומה לעניין היקף החובות שיצר בגין הימוריו**. בתביעת המזונות טען,
- 27 כי מלבד תיקים התלויים ועומדים כנגדו בלשכת ההוצאה לפועל, חב הוא להוריו סך
- 28 100,000 ₪, לב"כ דאז 60,000 ₪, ל"אנשים פרטיים" סך 150,000 ₪ (סעיף 30 לכתב ההגנה;
- 29 סעיף 13 לתצהיר האיש). אך בתצהיר עדותו בתביעה הרכושית, טען כי חובותיו לאנשים
- 30 פרטיים הם סך 250,000 ₪, ופרע כ - 60,000 ₪ עד כה (סעיף 64 לתצהיר). בחקירתו הנגדית
- 31 הודה, שמחמת הימוריו, נקלע לחובות בהיקפים של מאות אלפי שקלים כדלקמן: 50,000 ₪
- 32 - גניבה ממעביד, חובות ל"אנשים" בגין הימורים - 250,000 ₪, חובות לשוק האפור -
- 33 56,000 ₪. התמונה העולה ממסכת הראיות ומעדות האיש היא, כי בעת הזאת עלה בידו

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 5534-05-17 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 13488-05-18

- 1 לפרוע חובותיו למעסיקו, חוב "לשוק האפור", וכן 60,000 ₪ לאנשים פרטיים (סעיף 54
- 2 לתצהיר בתביעת הרכוש; סעיף 64 לתצהיר בתביעת המזונות; עמ' 25-26, 31-32 לפרוטוקול
- 3 מיום 1.6.20).
- 4 22. ודוק, מחד העיד האיש בתצהירו כי בנוסף לאמור חב הוא 200,000 ₪ נוספים, בגינם טרם
- 5 הגיע להסדר עם נושיו, בד בבד ברשימת החובות המשותפים מנה את החוב לבנק דיסקונט
- 6 בסך 215,000 ₪. מנגד, בחקירתו הנגדית, טען כי אותם 200,000 ₪, הם החוב לבנק
- 7 דיסקונט (עמ' 25, 27 לפרוטוקול מיום 1.6.20). איני מוצא מקום לקבוע מסמרות לעניין
- 8 200,000 ₪ האמורים, ולצרכי דיון זה די בהודאת האיש בחקירתו הנגדית, כי נקלע הוא
- 9 לחובות בהיקפים של מאות אלפי שקלים מפאת התמכרותו להימורים, וכי חובותיו "לשוק
- 10 האפור" הם עוד מן השנים 2010-2012 (עמ' 25-27 לפרוטוקול מיום 1.6.20; סעיף 54
- 11 לתצהיר המזונות).
- 12 23. מטבע הדברים קשה לבחון ולקבוע לאשורה, באופן מדויק ופרטני, את ההתנהלות הכספית
- 13 של משק הבית משך למעלה מעשור שנות החיים המשותפים. הדברים מקבלים משנה קושי
- 14 נוכח התנהלותו הכלכלית והדיונית של האיש, אשר אין חולק שהיה מופקד על ההתנהלות
- 15 הכלכלית של משק הבית - עת ניהל מספר חשבונות בנק, העביר ביניהם סכומי כסף, נטל
- 16 הלוואות שונות, אשר לא הובהרה כדבעי תעודתו, ולא פרש מצג שלם ומלא של התנהלותו
- 17 הכלכלית. התנהלותו זו של האיש תומכת במסקנה, כי אכן עיקר העיקרים של החובות
- 18 שיצר נועד לשם מימון הימוריו, חלף מימון צרכי משק הבית. לכך אף יש להוסיף את
- 19 התנהלותו לאחרונה, עת דומה שגרם למצג מטעה וחסר של הכנסתו בפועל (לאחר המועד
- 20 הקובע), ועל כך ארחיב במסגרת הדיון בתביעת המזונות.
- 21 24. בחינת התנהלותם הכלכלית של הצדדים "ממעוף הציפור", בשים לב לעלות צרכי משק
- 22 הבית והכנסות הצדדים, מובילה אל המסקנה, כי אילולא נדרש האיש לסכומי כסף
- 23 משמעותיים לשם מימון הימוריו, היו הצדדים יוצרים באופן שוטף גירעון מסוים, מפאת
- 24 עודף הוצאות על הכנסות, אך עסקינן בגירעון נמוך משמעותית ממצבת החובות בפניהם
- 25 ניצבים הצדדים - בין חובות הרשומים על שם שניהם ובין על שם מי מהם בלבד. מסקנתי זו
- 26 נתמכת אף בסיוע הכלכלי שקיבלו הצדדים מאת הורי האיש, שבלעדיו הייתה מצבת
- 27 חובותיהם אף גדולה מזו הקיימת היום, וספק האם היה בידיהם לרכוש דירה למגוריהם.
- 28 25. למעשה גרסת האישה עצמה, באשר לעלות צרכיה וצרכי הילדים, כמפורט בתביעת
- 29 המזונות, מלמדת על כך שסך ההוצאות עלה על סך ההכנסות. אמנם איני מקבל את גרסת
- 30 האישה באשר להשתכרות האיש בפועל, עת כפי שיפורט להלן בדיון בעניין המזונות זו לא
- 31 עלתה על 12,000 ₪ לחודש (סעיף 26 לכתב הגנה למזונות; סעיף 16 לסיכומי התשובה
- 32 למזונות - אף שהנטען שם מתייחס לתקופה שלאחר המועד הקובע, אך לצרכי הדיון אניח,
- 33 כי הכנסה זו משקפת אף את השתכרות האיש בשנים מספר קודם למועד הקובע; ש' 4 - 11

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 18-05-13488

- 1 לפרוטוקול מיום 1.6.20) - ובתקופות מסוימות (למצער עת ניהל עסק פרטי שכשל), אף ספק
2 אם הגיעה כדי סכום זה. יחד עם זאת, ואף אם אניח, כי גרסת האישה - אשר פורטה
3 בתביעת המזונות - באשר לעלות צרכיה וצרכי הילדים מופרזת, עדיין דומה שבשנים
4 האחרונות לחיים המשותפים, עת נולדו ילדיהם הקטנים של הצדדים, עלו ההוצאות על
5 ההכנסות. זאת אף בשים לב לכך שהאישה, לגרסתה, כמעט ולא עבדה לפרנסתה משך
6 כארבע השנים שקדמו למועד הקובע, והכנסותיה לא עלו על 1,000 ₪ לחודש (סעיף 18
7 לתביעת המזונות, תצהיר עדות ראשית אישה בתביעת המזונות). יוער, כי הצדדים חלוקים
8 באשר לסיבות לכך, עת לטענת האישה היה זה מפאת טיפולה בילדים והקשיים שהקשה
9 עליה האיש, ואילו לטענת האיש היה זה מפאת בטלנותה (סעיף 22 לתצהיר האישה
10 למזונות, סעיפים 8-12 לכתב ההגנה למזונות).
- 11 26. בעיקרה עדיפה בעיני גרסת האיש באשר לטעמים בגינם האישה לא התפרנסה כמעט במהלך
12 השנים האחרונות לחיים המשותפים, עת העדיפה שלא למצות את כושר השתכרותה,
13 והותירה לאיש את עול פרנסת הבית. אכן יש יסוד לטענת האישה, לפיה בחירתה שלא
14 למצות את כושר השתכרותה חסכה מהצדדים את הצורך לממן צהרונים עבור הילדים, אך
15 אין בגרסתה הסבר ממשי מדוע לא טרחה ויצאה לעבוד, למצער בשעות הבוקר. אמנם
16 האישה טוענת, כי התנהלותה זו נבעה "מאלימותו הכלכלית" של האיש כלפיה. בשים לב
17 לכך שמשך מספר שנות ניהול הליך זה, אף בחלוף כארבע וחצי שנים מאז פרידת הצדדים,
18 המשיכה האישה בנוהגה שלא למצות את כושר השתכרותה, אחרית דבר מלמדת על
19 ראשיתו, וגרסת האיש, כי האישה בחרה בחיי בטלה מסתברת יותר מגרסת האישה, לפיה
20 האיש הוא שמנע ממנה למצות את כושר השתכרותה. בכך תרמה האישה "תרומה שלילית"
21 להיווצרות חובות משק הבית. זאת מבלי לקבוע מסמרות בטענת האישה באשר לאותה
22 "אלימות כלכלית", עת האישה אף לא הבהירה מדוע לשיטתה זו הובילה לכך שלא יצאה
23 לעבוד לפרנסתה.
- 24 27. באשר למסגרת התקציב הנדרש למשק הבית המשותף יאמר, כי לגרסת האישה, המפורטת
25 בתביעת המזונות, עלות צרכי האישה והילדים גם יחד, ללא מדור והוצאות אחזקת מדור
26 עלו על 11,000 ₪ לחודש. לסכום זה יש להוסיף את עלויות המדור ואחזקתו בסך של כ -
27 6,000 ₪ לחודש. נמצא איפוא שלגרסת האישה עלות הצרכים החודשיים של משק הבית,
28 במהלך החיים המשותפים הגיעה לכדי 20,000 ₪ - הם הסכומים האמורים בצירוף עלות
29 מוערכת של כלכלת האיש עצמו. סבורני, כי גרסת האישה באשר לעלות צרכי משק הבית -
30 ומכאן אף צרכיה וצרכי הילדים, כמפורט בתביעת המזונות - מופרזת. בשים לב לחזקות
31 הקבועות בפסיקת בתי המשפט, באשר לעלות צרכי ילד והראיות החפציות שהוצגו באשר
32 לעלות המדור (החזר משכנתא) והוצאות אחזקת המדור, ניתן להעריך שעלות כלכלת
33 הצדדים וילדיהם, עת חיו יחדיו, לא פחתה מסך 8,000 ₪ לחודש, ולכך יש להוסיף את
34 הוצאות המדור ואחזקתו, בסך של כ - 6,000 ₪ לחודש, כמפורט בתביעת המזונות, וכעולה

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 18-05-13488

- 1 בקנה אחד עם הראיות החפציות שהוצגו, ניסיון החיים ועדות האישה עצמה (עמ' 14-17
- 2 לפרוטוקול מיום 1.6.20). מהאמור עולה, כי אף אם נדחה את גרסתה המופרזת של האישה
- 3 בדבר עלות כלכלת משק הבית, נמצא שבשנים האחרונות לחיים המשותפים צבר משק
- 4 הבית גירעון חודשי בסך של כמה אלפי שקלים חדשים.
- 5 28. ודוק, הגירעון האמור לא נצבר כל משך החיים המשותפים, שכן בתחילתם אף האישה עבדה
- 6 לפרנסתה, והוצאות משק הבית היו קטנות יותר עת לא היה צורך לממן אף את כלכלת
- 7 הילדים שטרם נולדו. כמו כן אין בגירעון מצטבר בסך כמה אלפי שקלים בודדים מידי
- 8 חודש, בשים לב לכך שהורי האיש סייעו לצדדים מעת לעת (ראו לדוג': סעיפים 9-10
- 9 לתביעת הרכוש, סעיפים 32-34 לכתב הגנת הרכוש; סעיף 100 לסיכומי האיש; סעיף 113
- 10 לתצהיר אישה משלים), כדי להסביר כיצד זה הצטברו לצדדים - ולאיש בפרט - חובות
- 11 בסכומים מצטברים של מאות אלפי שקלים חדשים.
- 12 29. בבחינת התנהלותם הכלכלית של הצדדים "ממעוף הציפור" מתבקשת המסקנה, כי יש
- 13 לייחס חובות משפחתיים על פי טיבם - הם: חובות ארנונה, מים, חינוך וכיוב' - לאותו
- 14 גירעון מצטבר בפער בין הכנסות להוצאות משק הבית; ואילו את יתר החובות - הם:
- 15 ההלוואות בסך מאות אלפי שקלים, בין למוסדות בנקאיים ובין לאנשים פרטיים (מבלי
- 16 להבחין בזהותם - בין כאלה שזה עיסוקם ("שוק אפור") ובין עמיתים וחברים של האיש,
- 17 אשר הללו לו לטענתו סכומים אלו ואחרים) - יש לייחס להימורי האיש. כמו כן יש לחייב
- 18 את האיש להשיב לאישה את אותם סכומים שגרע ממשק הבית המשותף לשם מימון
- 19 הימוריו, אותם יש להעריך בסך 100,000 ₪ לערך, כפי שיובהר להלן.
- 20 30. התנהלות האיש בחשבונות הבנק אותם ניהל תומכת במסקנה, כי החובות שיצר נועדו לשם
- 21 מימון הימוריו. כך האיש נהג ליטול הלוואות בשיעור מאות אלפי שקלים ולהשתמש בהן,
- 22 בדרך של משיכת מזומנים, בסכומים העולים על מסגרת ההוצאה החודשית של משק הבית,
- 23 עד כדי ביטול מסגרת האשראי בחשבון. בד בבד חדל האיש, מעת לעת, מלהעביר הכנסות
- 24 אל חשבון הבנק, בעוד יתרת החובה תופחת, תוך שהוא "מגלגל חובותיו" בין הבנקים,
- 25 באמצעות נטילת הלוואות והעברת סכומי כסף מחשבון אחד למשנהו.
- 26 31. יחד עם האמור יש לדחות טענות האישה, כי על האיש להשיב סכומים שמשך מחשבונות
- 27 הבנק, ובכך נוצר חוב בחשבונות הבנק, בנוסף על חיובו לפרוע את יתרות החוב הקיימות,
- 28 שכן משמעות טענתה היא למעשה "כפל פיצוי". יחד עם זאת יש כאמור לחייב את האיש
- 29 להשיב לאישה את אותם הסכומים שנגרעו ממשק הבית המשותף - ואין בגינם חוב תלוי
- 30 ועומד כלפי צד ג', או שעל הצדדים שניהם לפרעם כלפי צד ג' (התוספת להלוואת
- 31 המשכנתא), המסתכמים בסך מוערך של כ - 200,000 ₪, ומכאן שעל האיש להשיב לאישה
- 32 סך 100,000 ₪. זאת בנוסף על חיובו לפרוע לבדו את כלל חובותיו בחשבונות הבנק
- 33 המתנהלים על שמו, את החוב שנותר לו, ככל שנותר בגין העסק שקיים (ארנונה), וחובותיו

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 18-05-13488

כלפי אנשים פרטיים אלו ואחרים. אבחן איפוא להלן את התנהלות חשבונות הבנק השונים, לשם המחשת מסקנתי דלעיל.

בנק הפועלים

32. התנהלות חשבון זה תומכת במסקנה, כי האיש הוציא סכומי כסף ניכרים לשם מימון הימוריו. תחילת "גלגול החובות" האמור הוא ביתרת חובה בסך 50,000 ₪ לערך, שיצר האיש מחמת משיכות יתר מהחשבון, אותה "גלגל" אל חשבון שני שפתח **בבנק דיסקונט סניף ק.י.**, ממנו העביר כספים לשם כיסוי יתרת החובה בבנק הפועלים. החשבון בבנק הפועלים התנהל עוד טרם הנישואין (14.7.05), ודרך קבע, היה ביתרת חובה בסך 25,000 ₪ לערך, עד לסגירתו בחודש 7/07. עיקר פעילות האיש בחשבון, התאפיינה בהפקדות לפר"י, משיכות מהפיקדון, קניית ומכירת ניירות ערך, ומשיכות מזומן בסכומים לא מבוטלים. בחודש יולי 2006, בוטלה מסגרת האשראי בחשבון וזה עמד ביתרת חובה בסך 27,090 ₪.

33. בין החודשים **אוגוסט עד דצמבר 2005**, משך האיש במזומן כ - **19,000 ₪** (8/05 - 4,800 ₪, 9/05 - 2,400 ₪, 10/05 - 2,800 ₪, 11/05 - 4,200 ₪, 12/05 - 4,800 ₪), **ובממוצע סך 3,800 ₪ לחודש**. בחודשים **ינואר - דצמבר 2006** כ - 33,000 ₪ (1/06 - 5,400 ₪, 2/06 - 6,500 ₪, 3/06 - 7,200 ₪, 4/06 - 5,300 ₪; 5/06 - 3,200 ₪, 6/06 - 2,500 ₪, 7/06 - 700 ₪, 8/06 - 1,100 ₪, 9/06 - 1,000 ₪, 11/06 - 200 ₪), **ובממוצע סך 3,300 ₪ לחודש**; ובסך הכל כ - 52,000 ₪. ראו: סעיפים 72-77 לסיכומי האיש בהתביעת הרכוש.

34. לטענת האשה, כלל המשיכות בוצעו על ידי האיש למטרות הימורים, שעה שבתקופה בה התנהל החשבון, הכנסת משק הבית הייתה סך 12,000 ₪ לחודש (משכורת האיש בסך 5,500 ₪ ומשכורת האשה בסך 6,500 ₪). בחודשים אוגוסט 05 - יולי 06, עוד טרם נולדו הילדים, התגוררו הצדדים בבית הורי האשה, ללא שנשאו בדמי שכירות. מכאן ברי, כי **הכנסות משק הבית אף עלו על הוצאותיו**, והמשיכות האמורות בוצעו לשם מימון הימורי האיש (עמ' 14 לפרוטוקול מיום 1.6.20; סעיף 79 לסיכומי האשה). האיש מודה בטענות האשה בדבר משיכת סכומי הכסף, אך טוען כי עשה כן לשם מימון הוצאות משק הבית המשותף. לשיטתו הוצאות הצדדים לא הסתכמו אך בשימוש בכרטיסי האשראי, אלא אף בדמי שכירות אותם שילמו לאם האשה, בסך 2,200 ₪ לחודש במזומן; וכן לשם מימון נסיעת הצדדים לירח דבש בתאילנד בחודש אוגוסט 05 (סעיפים 41-47 לסיכומי האיש; עמ' 34 לפרוטוקול מיום 1.6.20).

35. **בחינת שורת ההכנסות בחשבון מלמדת**, כי הופקדה משכורת האיש בסך 5,500 ₪ לערך, בתוספת הכנסה שלא הובהר מקורה בסך 2,250 ₪, ובסך הכל 7,750 ₪ בממוצע חודשי. באשר להכנסת האשה הרי, כי אין מחלוקת שזו הופקדה לחשבונה שהתנהל באותה העת בבנק יהב, ומהראיות עולה, כי עמדה על סך 5,500 ₪ (העברה לבנק) (אם כי לבית המשפט

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 18-05-13488

- 1 לא הוגשו דפי חשבון הבנק של האישה באשר לשנים הללו) (נספח לסיכומי התשובה
- 2 למזונות מטעם האישה).
- 3 36. **באשר לשורת ההוצאות הרי**, שמוסכם כי מחשבון הבנק האמור, שולמו **כלל הוצאות משק**
- 4 **הבית** (עמ' 6, 24 לפרוטוקול מיום 1.6.20; סעיף 41 לסיכומי האיש). עיון בתדפיסי תנועות
- 5 כרטיס האשראי בתקופה האמורה, מלמד כי **כלל חיובי האשראי שימשו לטובת משק**
- 6 **הבית** (מזון, ביגוד, דלק, וכיו"ב) וממוצע החיוב החודשי בחודשים אוקטובר 05 ועד
- 7 ספטמבר 06 היה סך 3,500 ₪.
- 8 37. איני מאמין לגרסת האיש באשר לתשלום דמי השכירות לידי אם האישה. בחקירתו הנגדית
- 9 טען, כי דמי השכירות שולמו לידי האם "במשך שנה", באמצעות כספי ההלוואה בסך
- 10 200,000 ₪ שנטלו הצדדים מבנק המזרחי בשנים 2008-2009. דא עקא, שהצדדים רכשו
- 11 דירה למגוריהם כשנה וחצי קודם לכן ואף עברו להתגורר בה, כך שקשה להלום שפרעו דמי
- 12 שכירות זמן רב לאחר שהפסיקו להתגורר באותו מושכר נטען (עמ' 34-33 לפרוטוקול מיום
- 13 1.6.20). אף אם אניח, כי בנוסף להוצאותיהם דלעיל, שילמו הצדדים דמי שכירות כנטען,
- 14 ממילא, די היה בהכנסותיהם כדי לממן את הוצאותיהם, לרבות דמי השכירות הנטענים.
- 15 38. חלף מתן גרסה סדורה אודות אותן משיכות מזומן מהחשבון האמור בחר האיש להשיב
- 16 אודות ניירות הערך, וטען כי אלו היו בבעלותו בטרם נישאו הצדדים. בהמשך הודה כי אכן
- 17 השתמש בכספים שנועדו להוצאות הבית לשם הימוריו (עמ' 34 לפרוטוקול מיום 1.6.20).
- 18 אכן תדפיסי התנועות מלמדים, כי בחודש אוגוסט 2005, נמשכו כ - 4,800 ₪ במזומן, מספר
- 19 פעמים. קשה להלום את טענת האיש, שסכומי כסף אלו נמשכו לשם מימון שהות בתאילנד,
- 20 עת היו הצדדים שם, ולו מן הטעם שלא הובהר כיצד זה ניתן למשוך סכומי כסף ממכשיר
- 21 בנק קט במזומן בישראל, עת נמצאים הצדדים בתאילנד.
- 22 **בנק דיסקונט סניף ק.י.**
- 23
- 24 39. בד בבד עם ביטול מסגרת האשראי בחשבון בבנק הפועלים, בחודש יולי 2006 פתח האיש
- 25 **חשבון בבנק דיסקונט, סניף ק.י.**, ממנו העביר כ - 27,000 ₪ אל החשבון בפועלים, לשם
- 26 כיסוי יתרת החובה. במועד זה, העביר האיש את ני"ע שהיו בחשבון בבנק הפועלים אל
- 27 החשבון בבנק דיסקונט. חשבון האיש בבנק הפועלים המשיך להתנהל, אך האיש חדל
- 28 מלהעביר לשם את משכורתו, ומיעט למשוך ממנו כספים.
- 29 40. באשר להעברת 27,000 ₪ מהחשבון הרי, כי כנגד העברה זו, נטל האיש **הלוואה מבנק**
- 30 **דיסקונט בסך 30,000 ₪**, אותה החל לפרוע בתשלומים חודשיים בסך 1,140 ₪, ובין
- 31 החודשים יולי 2006 ועד לחודש דצמבר 2006, העביר האיש, מהחשבון בבנק דיסקונט אל

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 5534-05-17 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 13488-05-18

- 1 החשבון בבנק הפועלים סך מצטבר של 58,200 ₪. כך, מפאת העברות הכספים אל בנק
- 2 הפועלים נוצר בחשבון בבנק דיסקונט חוב בסך 26,540 ₪ נכון לחודש 12/06.
- 3 41. לטענת האישה החל מחודש 1/07 ועד לחודש 7/07 משך האיש כ - 12,450 ₪ במזומן
- 4 מהחשבון (סעיף 90 לסיכומי האישה). האיש מודה במשיכת הסכומים האמורים, אך בדומה
- 5 לטענותיו לעיל, גרסתו היא כי אלו שימשו להוצאות משק הבית. לשיטת האיש, עם לידת
- 6 בתם הבכורה הוצאות התא המשפחתי גדלו, שעה שבד בבד עם יציאת האישה לחופשת
- 7 לידה ממושכת חלה ירידה בהכנסות (סעיף 57 לסיכומי האיש). בעוד לטענת האישה,
- 8 בתקופה האמורה, הוצאות התא המשפחתי לא עלו על הכנסותיו, ומכאן כי משיכות האיש,
- 9 כמו גם יתרת החובה שנוצרה, נבעו מפאת הימורי האיש, וגלגול החובות שיצר (סעיפים 89-
- 10 95 לתצהיר משלים).
- 11 42. ניתוח התנהלות החשבון מלמד, כי מפאת העברות הכספים אל בנק הפועלים כאמור, נגרע
- 12 מהחשבון סך 58,200 ₪. החשבון בבנק דיסקונט עמד איפוא דרך קבע בחובה בסך 26,000 ₪
- 13 לערך. שורת ההכנסות החודשית בחשבון עד לחודש אפריל 07 הייתה סך 8,630 ₪ לחודש
- 14 (משכורת האיש - 6,100 ₪, בצירוף המחאה בסך 2,250 ₪), ומחודש 5/07 ועד 7/07, 6,370
- 15 ₪, שאזי חדל האיש מלהעביר משכורתו אל חשבון זה, עד לסגירתו בחודש 8/08. באשר
- 16 להכנסת האישה הרי, שבתקופה האמורה, עבדה היא ב - XXX, והשתכרה מעבודתה זו כ -
- 17 5,500 ₪ (נספח ד' לסיכומי התשובה מטעם האישה). עוד ייאמר, כי בחקירתה הנגדית
- 18 העידה האישה שמחודש דצמבר 2006, יצאה היא לחופשת לידה שבחירה להאריך, אך קיבלה
- 19 דמי לידה מאת המל"ל, ואף פדתה ימי חופשה ומחלה, ושבה לעבודה במשרת אם, ומכאן כי
- 20 הכנסתה הייתה סך 5,500 ₪ (העברה לבנק) (עמ' 11 לפרוטוקול מיום 1.6.20). יחד עם
- 21 האמור, מעדות האישה עולה, כי באותה עת אכן גדלו הוצאותיה לשם מימון לימודי נהיגה,
- 22 ואולם מי מהצדדים לא פירט שיעור הוצאה זו (עמ' 10 לפרוטוקול מיום 1.6.20).
- 23 43. לעניין ההוצאות הרי, כי בחודש יולי 2006, עברו הצדדים להתגורר בדירה שכורה, ונשאו
- 24 בדמי שכירות בסך 3,082 ₪ לחודש (סעיף 79 לסיכומי האישה). דמי השכירות נפרעו
- 25 מהחשבון בפועלים עד לסגירתו, כנגד העברות שביצע האיש מהחשבון בדיסקונט. ומחודש
- 26 8/07, חויב החשבון מידי חודש בסך 2,781 ₪, שהם ככל הנראה דמי השכירות. מלבד
- 27 ההוצאות האמורות יש להוסיף את הוצאות משק הבית (ביגוד, מזון, אחזקת מדור),
- 28 ששולמו באמצעות כרטיס אשראי, ממוצע החיובים החודשי היה סך 4,000 ₪ (יוער, כי
- 29 ממוצע החיובים האמור, הוא בניכוי הוצאות אותם הוציא האיש לצרכי הימורים אותן
- 30 אפרט בהמשך). להוצאות החודשיות יש להוסיף אף את פירעון ההלוואה החודשי בסך
- 31 1,140 ₪, ובסך הכל 8,140 ₪.
- 32 44. עוד ייאמר כי בחודשים 10/06 - 5/07 מימן האיש הימוריו באמצעות כרטיס האשראי
- 33 בסכום מצטבר של 8,500 ₪ לערך. בסיכומיו, הסכים האיש כי עליו להשיב סכומי חיובים

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 18-05-13488

1 אלו, ואף ביקש כי ינוכו מחלקו בתמורת דירת המגורים (סעיפים 50, 58, 123 לסיכומי
2 האיש).

3 45. בסמוך לסגירת החשבון, בחודש אוגוסט 2007 נותרה בו יתרת חובה בסך 31,065 ₪. האיש
4 הפקיד כ - 32,000 ₪ לחשבון לשם פירעונה (10,000 ₪, 6,000 ₪, 6,000 ₪, 7,000 ₪, 3,000
5 ₪), לטענתו, בסיוע הוריו (סעיף 100 לסיכומי האיש). ופרע את ההלוואה בסך 30,000 ₪
6 שנטל כאמור בפתיחת החשבון. מאותה נקודת זמן, חדל האיש מלהעביר משכורתו אל
7 החשבון. בחודש אוגוסט 08, נסגר החשבון, ויתרת החובה בסך 33,678 ₪, נפרעה באמצעות
8 ארבע הפקדות מזומן משך מספר ימים בחודש אוגוסט 08 (9,000 ₪ X 3, והפקדה נוספת
9 בסך 3,000 ₪). לטענת האיש השתמש הוא בכספי ההלוואה שנטלו הצדדים מאת בנק
10 המזרחי לשם הפירעון האמור (סעיף 103 לסיכומי האיש; עמ' 32-33 לפרוטוקול מיום
11 1.6.20).

הלוואות באמצעות כרטיסי אשראי - בנק מזרחי טפחות

12
13
14 46. בשנת 2007 רכשו הצדדים את דירת המגורים תמורת סך 902,000 ₪ שמומן כדלקמן:
15 31.5.07 - 140,000 ₪ - המחאה מאת הורי האיש; 14.6.07 - 635,000 ₪ - הלוואת משכנתא
16 מאת בנק המזרחי טפחות; 14.6.07 - המחאה בסך 60,000 ₪ מאת הורי האיש; 6.3.08 -
17 הוא מועד כניסת הצדדים לדירת המגורים - סך 36,278 ₪ - המחאה מאת הצדדים.

18 47. בחלוף 3 חודשים מכניסת הצדדים לדירת המגורים, נטלו הם הלוואה באמצעות כרטיסי
19 אשראי מאת בנק המזרחי טפחות כדלקמן: ביום 29.6.08 סך 100,000 ₪, ביום 12.1.09 סך
20 50,000 ₪, וביום 1.3.10 סך 50,000 ₪, בפעילות בסך 10,000 ₪ בכל שבוע. החל מיום 3.7.08
21 ועד 3.11.10 נמשכו כלל הכספים במשיכות יומיומיות, באמצעות מכשיר הכספומט, בסך
22 2,500 ₪ בכל פעם (סעיפים 71-72 לתצהיר המשלים). אין מחלוקת כי ההלוואות האמורות
23 לא נועדו לשם רכישת דירת המגורים, אך החיוב התווסף להחזר החודשי של הלוואת
24 המשכנתא. מן הראיות החפציות שצורפו עולה, כי החזרה החודשי של הלוואת המשכנתא
25 הוא סך 2,795 ₪, בעוד החיוב החודשי של שלוש ההלוואות לעיל הוא סך 1,200 ₪ (סעיף 73
26 לתצהיר המשלים). לשם השלמת התמונה ייאמר, כי אין מחלוקת שבפרק הזמן שבין סגירת
27 החשבון בבנק דיסקונט סניף ק.י., ועד לפתיחת החשבון בבנק דיסקונט סניף מ.ג., התנהל
28 התא המשפחתי באמצעות חשבון הבנק של אם האיש (נספח 8 לתצהיר בתביעת הרכוש,
29 נספח ב' לתצהיר משלים; עמ' 8 לפרוטוקול מיום 1.6.20).

30 48. לגרסת האישה, הצדדים נטלו את ההלוואות האמורות בשל ריבית נמוכה שהציע הבנק,
31 במטרה לשמור את הכספים האמורים לעת הצורך: "לא ידעתי שהוא מושך את הכספים
32 אני יודעת שיש כסף בצד" (עמ' 10-11 לפרוטוקול מיום 1.6.20). לגרסת האישה, בנוסף על
33 כך שלא ידעה אודות המשיכות, אף נוכח הכנסת הצדדים באותה העת (6,500 ₪ + 5,500 ₪

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 5534-05-17 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 13488-05-18

- 1 כמפורט לעיל), ובשים לב למיעוט הוצאותיהם, לא הייתה לאיש סיבה לעשות שימוש
- 2 בסכומים האמורים בפרק זמן כה קצר, ומכאן שאלו שימשו להימוריו.
- 3 49. אין מחלוקת כי סך 20,000 ₪ מתוך 200,000 ₪ האמורים, שימש לשם רכישת ריהוט עבור
- 4 דירת המגורים (עמ' 10, 32 לפרוטוקול מיום 1.6.20; סעיף 118 לסיכומי האיש; סעיף 74
- 5 לתצהיר האיש; סעיף 83 לסיכומי האיש; סעיף 44 לתצהיר האיש). כאמור לעיל, עיון בדפי
- 6 חשבון הבנק שניהל האיש בבנק דיסקונט סניף ק.י. מלמד, כי בחודש אוגוסט 08, בסמוך
- 7 ולאחר נטילת ההלוואה בסך 100,000 ₪ מבנק המזרחי, הפקיד האיש סך 30,000 ₪ לשם
- 8 כיסוי יתרת החובה שיצר בחשבון בנק דיסקונט ק.י. (סעיף 103 לסיכומי האיש; עמ' 32-33
- 9 לפרוטוקול מיום 1.6.20).
- 10 50. באשר לסך 150,000 ₪ הנותרים, לטענת האיש, עיקר העיקרים של משיכות הכספים בוצע
- 11 על ידי האיש, שבאותה העת, כרטיס האשראי היה ברשותה. כן טען האיש כי מן הכספים
- 12 האמורים שילמו הצדדים דמי שכירות לאם האיש, לימודי נהיגה של האיש, שנמשכו
- 13 כשנה, עלויות המעון של הבת י.ש.; כן טען, כי בשל היותו המפרנס היחיד של משק הבית
- 14 נאלץ הוא לעשות שימוש בכספים לשם תשלום הוצאות (עמ' 33-32 לפרוטוקול מיום
- 15 1.6.20; סעיף 44 לתצהיר האיש, סעיפים 83, 91-88 לסיכומי האיש).
- 16 51. לעניין השימוש בכרטיס ייאמר, כי בהמשך חקירתו הנגדית שינה האיש גרסתו והודה
- 17 שעיקר העיקרים של משיכות הכספים בוצע על ידו (עמ' 33 ש' 10 לפרוטוקול מיום 1.6.20).
- 18 כפי שהובהר לעיל, איני מאמין לגרסת האיש באשר לתשלום דמי השכירות לידי אם
- 19 האיש, וממילא אין לקבל טענתו דכאן, מקום בו ההלוואות דגן ניטלו בחלוף למעלה
- 20 משנתיים ממגורי הצדדים אצל אם האיש. לעניין לימודי הנהיגה ייאמר, כי בחקירתה
- 21 הנגדית הבהירה האיש כי למדה נהיגה בשנת 2007 עת השתכרה מעבודתה ב - XXX,
- 22 ונשאה ממשכורתה דאז בעלויות לימודי הנהיגה. אין איפוא קשר בין הוצאות אלה לבין
- 23 ההלוואה הראשונה שניטלה במחצית שנת 2008 (עמ' 10 לפרוטוקול מיום 1.6.20). בסיכומי
- 24 הודה האיש בטענת האיש לעניין מועד לימודי הנהיגה, אך טען באופן סתמי, כי הצדדים
- 25 שילמו באיחור למורה הנהיגה מכספי ההלוואה שנטלו מבנק מזרחי טפחות (סעיף 83
- 26 לסיכומי האיש). תמונה דומה עולה לעניין טענות האיש בדבר תשלום המעון של הבת י.ש.,
- 27 אף כאן בעדותה הבהירה האיש, כי הבת הייתה במעון החל מחודש דצמבר 2007, ועד
- 28 לסוף שנת 2008, ולא ייתכן שהאיש עשה שימוש בכספי הלוואה לתשלומי המעון, שכן
- 29 באותה העת שני הצדדים עבדו, ודי היה בהכנסותיהם, כדי לממן כלל הוצאות משק הבית
- 30 (עמ' 11, 16 לפרוטוקול מיום 1.6.20).
- 31 52. קשה להלום טענת האיש, כי המשיכות האמורות שימשו לצרכי משק הבית. בסיכומי
- 32 ובחקירתו הנגדית טען שאין לתמוה על המשיכות האמורות, שעה שבתקופה האמורה,
- 33 שימש הוא כמפרנס יחיד של משק הבית, בעוד האיש אינה עובדת, עת מסגרת ההוצאות

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 18-05-13488

של התא המשפחתי הייתה בסך 14,500 ₪, בעוד הכנסת האיש היא כ - 10,000 ₪ (סעיפים 89, 92-93 לסיכומי האיש; עמ' 34-32 לפרוטוקול מיום 1.6.20). האיש לא פירט את תעודת אותם 150,000 ₪ שמשך, והסתפק בגרסה סתמית כי אלו שימשו את משק הבית, או לתשלום הוצאות חריגות לצרכי משק הבית. הקושי בגרסת האיש מתחדד נוכח התמונה העולה מחשבון הבנק שפתח האיש בחודש 3/09, שתפורט להלן.

53. המסקנה המתבקשת היא איפוא, כי האיש השתמש למצער בסך 150,000 ₪ מתוך סכום ההלוואה בסך 200,000 ₪ לשם הימוריו. החוב שנוצר בגין ההלוואה שנטלו הצדדים כאמור מאת בנק המזרחי הוא חוב המשותף לצדדים ביחסים שבינם לבין הבנק. בשים לב לכך שההלוואה האמורה נפרעה ונפרעת בנוסף לתשלומי המשכנתא, ניתן "להשיב את הגלגל לאחור" - באופן של נטרול השפעת נטילת חלק מסכומי הכסף נושא ההלוואה להימורי האיש - בכך שהאיש יחויב לשלם לאישה במסגרת איזון המשאבים מחצית הסך האמור, קרי - 75,000 ₪.

בנק דיסקונט סניף מ.ג.

54. פירוט תנועות חשבון הבנק השלישי בבנק **דיסקונט סניף מ.ג.**, אותו פתח האיש בחודש מרץ 2009, מלמד, כי בסמוך ולאחר פתיחת החשבון, נטל האיש הלוואה (בחלוף אך מספר חודשים מנטילת שתי ההלוואות בבנק המזרחי), משך אי אלו סכומים מן החשבון, עד שבוטלו כרטיסי האשראי ומסגרת האשראי, והאיש חדל להעביר הכנסותיו אל החשבון בעוד יתרת החובה תופחת. תוצאת התנהלות זו היא כי החשבון הועבר לטיפול משפטי, שהסתיים בהסדר חוב לשם פירעון סך 215,000 ₪, שעל האיש לשאת בו לבדו.

55. ממועד פתיחת החשבון ועד ליוני 09 הופקדו אליו הכנסותיו השוטפות של האיש, בסך 8,000 ₪ לחודש, בעוד שורת ההוצאות הייתה אך לשם הוצאות שוטפות (משכנתא, חינוך, חיובי אשראי לשם הוצאות משק הבית המשותף). באשר להכנסת האישה הרי, כי באותה העת חדלה מעבודתה כשכירה ב - XXX, ופנתה לעיסוקה כקאוצ'רית עצמאית. בחקירתה הנגדית העידה, כי בעיקר העיקרים של התקופה האמורה, הכנסתה הייתה כ - 2,000 ₪ לחודש, ובמשך חודשים בודדים, עת עלה בידיה למצות עתותיה לעבודה, השתכרה סך 4,000 ₪ (עמ' 15, 18 לפרוטוקול מיום 1.6.20). יחד עם האמור, דומה כי אף בשים לב לירידה בהכנסות האישה, כמעט ועלה בידי האיש לממן הוצאות משק הבית, שכן בחודש מאי 09, עמד החשבון ביתרת חובה בסך 5,650 ₪, ומנגד בחודש יוני, בנוסף למשכורת האיש, הופקד לחשבונו שיק בסך 6,950 ₪, כך שלאחר תשלום כלל ההוצאות עמד החשבון ביתרת חובה של אך 2,900 ₪.

56. ואולם, בחודש יולי 09, בחלוף אך שבעה חודשים מנטילת ההלוואה השנייה בסך 50,000 ₪ מבנק המזרחי (ויוזכר כי בחודש 6/08 נטלו הצדדים סך 100,000 ₪), נטל האיש הלוואה

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 18-05-13488

- 1 נוספת, הפעם מהחשבון בבנק דיסקונט בסך 90,000 ₪. בחלוף שלושה שבועות, בחודש
- 2 אוגוסט 09, נמשכו מהחשבון 94,000 ₪ בשיק בנקאי, והחשבון חויב בהחזר הלואה חודשי
- 3 בסך 2,300 ₪; כן נמשכה מהחשבון המחאה בסך 16,500 ₪, וסך 1,700 ₪ במזומן. מאותה
- 4 נקודת זמן, עמד החשבון דרך קבע ביתרת חובה בסך 20,000 ₪ לערך, עד לחודש 1/11 בו
- 5 חדל האיש מלהעביר הכנסותיו אל החשבון.
- 6 57. גרסתו הראשונית של האיש לעניין ההתנהלות בחשבון היא, כי מקור החוב הוא בחריגה
- 7 בחשבון העובר ושב, יחד עם הלואה בסך 75,000 ₪, אותה נטלו הצדדים, לשם כיסוי חוב
- 8 שהיה לאישה בבנק יהב (סעיף 46 לתצהיר האיש), בהמשך ההליך משעומת עם פירוט
- 9 התנועות בחשבון, **שינה גרסתו** והעיד, כי ההלוואה בסך 90,000 ₪, ניטלה על מנת לכסות
- 10 חוב שהיה קיים באותה העת בבנק לאומי סניף בית וגן. בחקירתו הנגדית טען האיש כי
- 11 בחשבון בבנק לאומי נוצרה יתרת חובה בסך 120,000 ₪, והאיש הגיע עם הבנק להסדר חוב,
- 12 בסך 100,000 ₪, אותו שילם באמצעות ההלוואה שנטל, בתוספת כספי פיצויים שמשך
- 13 (סעיפים 73-75 לסיכומי האיש, עמ' 34 לפרוטוקול מיום 1.6.20). דא עקא שחרף צווים
- 14 לגילוי מידע שניתנו, טענת האיש נותרה בעלמא ללא שטרח להציג תדפיסי חשבון לתמוך
- 15 בגרסתו, ולמצער לספק גרסה סדורה אודות חישובו. יוצא אפוא, כי מחודש 6/08 ועד לחודש
- 16 3/10 נטל האיש הלואות בסך 290,00 ₪ (100,000 ₪, 50,000 ₪, 50,000 ₪, 90,000 ₪) ואך
- 17 טען באופן סתמי, כי הסכומים האמורים שימשו לצרכי משק הבית או לכיסוי חובות.
- 18 58. לא זו אף זו, שבחלוף שלושה חודשים מנטילת ההלוואה בכרטיס האשראי בבנק המזרחי,
- 19 שכאמור, גרסת האיש היא כי עשה בכספי ההלוואה שימוש לצרכי משק הבית, משך האיש
- 20 סכומים נוספים המסתמכים במצטבר בכ - 19,000 ₪. אף כאן קשה להלום טענת האיש, כי
- 21 המשיכות האמורות נועדו לצרכי משק הבית, עת בפרק זמן בן עשרים ואחד חודשים, צרך
- 22 משק הבית לשיטתו את כלל הסכומים האמורים, בנוסף להכנסת האיש שהייתה באותה
- 23 העת בסך 9,000 ₪ לחודש, ולסיוע אותו קיבל מהוריו בסך 150,000 ₪ (בממוצע חודשי
- 24 7,000 ₪). הקושי בגרסת האיש אף מתחדד בשים לב, כי בחודש 3/10 נטל את ההלוואה
- 25 השלישית מאת בנק המזרחי, בסך 50,000 ₪.
- 26 59. אל מול טענת האיש כי נאלץ ליטול הלואות ולמשך כספים לשם תצרוכת משק הבית,
- 27 התמונה העולה מפירוט תנועות החשבון היא, כי לא היה בכך כל צורך, שכן האיש "איזן"
- 28 את הוצאותיו אל מול הכנסותיו (9/09 הופקדו לחשבון 10,850 ₪ ונמשכו 10,900 ₪, 10/09
- 29 הופקדו לחשבון 16,000 ₪ ונמשכו 13,000 ₪, 11/09 הופקדו לחשבון 13,600 ₪ ונמשכו
- 30 15,260 ₪, 12/09 הופקדו לחשבון 14,900 ₪ ונמשכו 14,410 ₪, 1/10 הופקדו לחשבון 14,800
- 31 ₪ ונמשכו 14,560 ₪, 2/10 הופקדו לחשבון 15,140 ₪ ונמשכו 14,760 ₪, 3/10 הופקדו
- 32 לחשבון 15,000 ₪ ונמשכו 15,710 ₪, 4/10 הופקדו לחשבון 17,820 ₪ ונמשכו 16,666 ₪,
- 33 5/10 הופקדו לחשבון 11,450 ₪ ונמשכו 8,710 ₪, 6/10 הופקדו לחשבון 23,400 ₪ ונמשכו

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 18-05-13488

- 1 18,860 ₪, 7/10 הופקדו לחשבון 16,200 ₪ ונמשכו 14,100 ₪, 8/10 הופקדו לחשבון 16,580
- 2 ₪ ונמשכו 16,090 ₪, 9/10 הופקדו לחשבון 18,870 ₪ ונמשכו 19,100 ₪, 10/10 הופקדו
- 3 לחשבון 22,300 ₪ ונמשכו 14,885 ₪, 11/10 הופקדו לחשבון 11,643 ₪ ונמשכו 17,789 ₪,
- 4 12/10 הופקדו לחשבון 20,442 ₪ ונמשכו 15,883 ₪).
- 5 60. אלמלא נטילת ההלוואה בסך 90,000 ₪, בצירוף אותן משיכות, יתכן בהחלט כי היה בידי
- 6 האיש לקיים את משק הבית באופן מאוזן; אכן, ללא חיסכון, אך למצער, ללא יתרת חובה
- 7 משמעותית. אני מוצא מקום לקבוע מסמרות בדבר שיעור תרומת האישה לכלכלת משק
- 8 הבית המשותף, ודי לי אם אני, כי הכנסתה באותה העת הייתה בסך 2,000 ₪, עת מן
- 9 הניתוח דלעיל עולה, כי בין החודשים 9/09 ועד 11/10, הופקדו לחשבון האיש, באמצעות
- 10 העברות כספים מבנק הפועלים, הוא הבנק בו התנהל חשבון אמו (וזוהי למעשה הודאת
- 11 האיש בסיכומיו, ראו: סעיף 100 לסיכומי האיש) או הפקדות מזומן, סך מצטבר של
- 12 108,770 ₪ (ממוצע חודשי 7,250 ₪), בנוסף להכנסתו החודשית מעבודתו, בסך 9,000 ₪
- 13 לערך.
- 14 61. בדומה להתנהלותו בשני החשבונות האחרים, אף כאן, בחודש ינואר 2011, חדל האיש
- 15 מלהעביר הכנסות אל החשבון, ככל הנראה בשל עסק עצמאי אותו פתח, דא עקא שחרף
- 16 העדר הכנסה כאמור, שורת ההוצאות נותרה כשהייתה. נוכח האמור, תפחה יתרת החובה
- 17 בחשבון לסך 32,000 ₪, ובחודש 4/11 לסך 44,923 ₪, אזי חדל הבנק מלכבד חיובי
- 18 המשכנתא, תשלומים למוסדות החינוך, חיובי ארנונה, ושאר הוצאות משק הבית. בחודש
- 19 7/11 יתרת החובה בחשבון הייתה בסך 49,064 ₪, והאיש נטל הלוואה נוספת באמצעות
- 20 החשבון בסך 114,000 ₪, באמצעותה פרע את יתרת החובה. בחודש 12/12, נפתח תיק
- 21 בלשכת ההוצאה לפועל, שהסתיים בהסדר חוב של האיש עם הבנק בסך כולל של 215,000
- 22 ₪. יוער, כי בתקופה האמורה נפרעו חיובי המשכנתא באמצעות חשבון בנק שהתנהל על שם
- 23 אם האיש, אליו הפקיד האיש משכורתו (סעיף 39 לתצהיר האיש).

עסק האיש

- 24
- 25
- 26 62. מחודש 10/10 ועד לחודש 5/12, ניהל האיש עסק עצמאי לממכר ציוד וחומרי בניין "הכל
- 27 לבית ולבניין". לטענת האישה לא הייתה לה כל ידיעה באשר לאופן התנהלות האיש בעסקו,
- 28 ולתומה סברה, כי הכנסות העסק משמשות בין היתר לשם תשלום הוצאות משק הבית. דא
- 29 עקא, שלימים התברר, כי הכנסות העסק נותבו להימורים, והאיש נקלע לחובות בשוק
- 30 האפור מפאת הימוריו אלו, ובמשך כל אותה תקופה לא שולמו חיובי ארנונה, משכנתא וכלל
- 31 הוראות הקבע של התא המשפחתי. לטענת האישה ביום 18.7.17 התפרסמה כתבה בעיתון
- 32 המקומי "כל העיר" אודות התמכרות האיש להימורים, בה סיפר לעיתונאית, כי נהג להמר
- 33 בעיקר תמורת הפדיון היומי של העסק (נספח ב' לתצהיר המשלים). כן טוענת האישה

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 18-05-13488

- 1 שבנוסף לעיסוקו דלעיל, נהג האיש לבצע עבודות צדדיות ללא שדיווח אודותיהן לרשויות
- 2 המס, ואת ההכנסות מעבודות אלו, ניתב הוא לצרכי הימוריו. כן טוענת האישה, כי האיש
- 3 מכר סוכות ברווח בסך 12,000 ₪, ולאחר שנסגר העסק, מכר ציוד בשווי 38,500 ₪ (סעיפים
- 4 129-143 לסיכומי האישה; נספח ז' לתצהיר העדות המשלים; נספח ז' לסיכומי האישה).
- 5 63. בסיכומיה פירטה האישה את הסכומים אותם נטל האיש מעסקו בסכום מצטבר של למעלה
- 6 ממאה ושישים אלף שקלים חדשים (סעיף 137 לסיכומי האישה). לטענת האישה הסכומים
- 7 האמורים הם סיכום תקופתי של חשבונות העסק, אותם עלה בידיה להגיש לבית המשפט
- 8 (נספח ז' לסיכומי האישה). האיש טען, כי אכן הכנסות עסקו היו כאמור בחשבונות
- 9 שהגישה האישה, יחד עם זאת יש להביא בחשבון אף את הוצאות העסק, אותן שילם כדבעי,
- 10 למעט חוב ארנונה שנותר, אותו לא עלה בידיו לפרוע מפאת הכנסותיו הזעומות.
- 11 64. איני מוצא טעם להכביר מילים אודות התנהלות העסק, ולקבוע מסמרות מה בדיוק היה
- 12 שיעור רווחיו והוצאותיו, עת לא הוצג כל נתון באשר להוצאות העסק, ולו לשם רכישת
- 13 מלאי עסקי. אכן לאישה אי אלו טענות באשר להכנסות נוספות שצמחו מהעסק, לרבות בגין
- 14 עסקה תקופתית של מכר סוכות, אשר לגביה הציג האיש גרסאות משתנות (ראשית רווח של
- 15 4,000 ₪ ולאחר מכן רווח של 12,000 ₪ - סעיף 85 לתצהיר האיש, עמ' 29 לפרוטוקול מיום
- 16 1.6.20), וכן טענה שלא הוכחה, בדבר מכר מלאי העסק שנותר עם סגירתו תמורת סך
- 17 40,000 ₪ לערך (סעיף 141 לסיכומי האישה). בשים לב לדיווחי האיש לרשויות המס (נספח
- 18 ח' לסיכומי האיש), הדעת נותנת, כי הפסקת פעילות העסק נבעה **מהיעדר כדאיות כלכלית** -
- 19 עת דומה שהמחזור העסקי לא עלה על 10,000 ₪ לחודש, ומסכום זה יש לנכות את הוצאות
- 20 העסק - ומשמעות הדברים היא, שרווחי האיש כעצמאי נפלו מהשתכרותו כשכיר קודם
- 21 ולאחר הפעלת העסק (נספח ח' לסיכומי האיש; עמ' 29 לפרוטוקול מיום 1.6.20; סעיפים
- 22 107-112 לסיכומי האיש). בתוצאות כישלוננו העסקי של האיש, אשר הוביל בחלקו אף
- 23 לתפיחת חובות משק הבית המשותף, על הצדדים לשאת יחדיו.
- 24 65. יחד עם האמור אין למעשה מחלוקת, כי האיש נטל חלק מרווחי העסק לשם מימון הימוריו,
- 25 ובכך המשיך בהתנהלותו רבת השנים. כך אף אם אניח, שמפאת כישלון העסק - ללא קשר
- 26 לסוגיית ההימורים - בחר האיש להפסיק את פעילותו. זאת עת משך הפעלת העסק קטנה
- 27 הכנסת האיש ביחס להכנסתו עת עבד כשכיר, וכפועל יוצא מכך אף נגרע חלק ממשי
- 28 מהכנסות משק הבית. עדיין יש בהוצאות האיש להימורים - אף משך תקופה קשה כלכלית
- 29 זו - כדי להחמיר את מצבו הכלכלי של משק הבית. האיש למעשה מודה בכך (סעיף 113
- 30 לסיכומי האיש). האיש אף אינו מכחיש את הריאיון לאותו עיתון מקומי, אם כי טוען
- 31 שדבריו סולפו ומעולם לא אמר לאותה כתבת, כי הוציא את **עיקר** הכנסתו להימורים. בין
- 32 כך ובין כך, בהודאת האיש, כי אכן התראיין בסוגיה זו, יש כדי לתמוך במסקנה, לפיה
- 33 המשך להוציא סכומים להימוריו, אף עת פחתה הכנסתו, מפאת אותו עסק שלא צלח.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 18-05-13488

חשבון נוסף ע"ש האיש בבנק דיסקונט

66. לגרסת האישה עת חיו הצדדים יחדיו נודע לה, כי לאיש חשבון בנק נוסף שלא ידעה אודותיו. האיש סיפר לה כי החשבון נפתח לבקשת אמו ואחיו, ומשמש לצורך העברת כספים מדירה נוספת שבבעלות האח, מפאת הליכים משפטיים שננקטו כנגד האח. טענת האישה היא אפוא, כי קיים ספק האם הכספים שהיו בחשבון זה אכן שייכים לאח (סעיף 128 לכתב ההגנה).

67. שעה שטענות האישה באשר לחשבון האמור פורטו כדבעי אך בתצהיר עדות משלים מיום 15.5.20, בדיון מיום 1.6.20, התרתי את עדות האח, שנועדה להדוף טענות האישה, כאשר דומה כי לאיש לא הייתה הזדמנות קודמת להגיב לטענת האישה. האח העיד, כי נוכח הליכים משפטיים שננקטו כנגדו, ובשים לב לעיסוקו כגן עצמאי, ביקש הוא, בעצת עורך דינו, מהאיש לפתוח חשבון על שמו, והאח הפקיד לחשבון סכום כסף בשתי הפקדות האחת: 128,000 ₪, והאחרת 66,000 ₪. לגרסת האח, החשבון נסגר בחלוף שישה חודשים מפתיחתו, וכי ביקש הוא מהאיש שלא יספר אודותיו לאישה. כן העיד האח משנודע לאישה אודות החשבון, התרחש עימות בין הצדדים, בעקבותיו, החליט האח להוציא את הכסף מן החשבון, ולפעול באמצעות חשבון אמו (עמ' 6 לפרוטוקול מיום 1.6.20). בעדותה, אישרה למעשה האישה את גרסת האח, ופירטה כי גילתה אודות החשבון האמור בשנים 2006-2007, ברם, חשדה התעורר כעת נוכח התנהלותו הכלכלית של האיש שהתגלתה לה בדיעבד (עמ' 8 לפרוטוקול מיום 1.6.20). ככל שלטענת האישה עומדת לה זכות כלשהי כלפי האיש מפאת אותו חשבון וסכומי הכסף שהיו בו הרי, שטענה זו לא הוכחה, ועדיפה בעיני גרסת האיש והאח, לפיה סכומי כסף אלו מעולם לא היו שייכים לאיש, אלא הוחזקו בנאמנות עבור האח. מסקנתי זו באה אף בשים לב להודאת האישה עצמה כאמור, ומסמכים הבנקאים שהוצגו בפני (מוצג נ/1).

ניירות ערך

68. לגרסת האישה במהלך הנישואין לא ידעה על תיק ניירות הערך שניהל האיש, אשר בשלב מסוים עלה ערכו על 120,000 ₪, ואת כל שידוע לה למדה מהראיות החפציות שעלה בידה להשיג (סעיף 73 לסיכומי האישה; עמ' 6 לפרוטוקול מיום 1.6.20; סעיף 112 לתצהיר עדות משלים מטעם האישה). לגרסת האיש סכומי הכסף באמצעותם נרכשו ניירות הערך היו בבעלותו עוד קודם לנישואין (סעיפים 44-45 לסיכומי האיש; עמ' 35 לפרוטוקול מיום 1.6.20). מהראיות החפציות שהובאו דומה שאכן עיקר העיקרים של הסכום באמצעותו

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 18-05-13488

- 1 נרכשו אותם ניירות ערך, אליהם כיוונה האישה טענתה, מקורו בסכומי כסף שהיו לאיש
- 2 קודם לנישואין, וככל שסכום זה או אחר, שנצבר במהלך הנישואין, שימש לשם רכישת
- 3 ניירות ערך, הרי, שסכום זה נופל מסך 35,000 ₪ - הוא סכום קופת הגמל שפדה האיש
- 4 בחודש יולי 2005, כשבועיים לאחר הנישואין - וברי שנצבר קודם לנישואין (דף מס' 3
- 5 לפירוט התנועות בבנק הפועלים, הן לעניין קיומו של תיק ניירות ערך נוכח חיוב בגין עמלת
- 6 ניהול ניירות ערך רבעונית, והן לעניין פדיון קופת הגמל).
- 7 69. בסעיף 112 לתצהירה המשלים מפרטת האישה את ערכו של תיק ניירות הערך, אשר נוהל
- 8 באמצעות החשבון בבנק דיסקונט סניף ק.י., בתקופה שבין ספטמבר 2006 לבין דצמבר
- 9 2007, עת לטענתה - הנסמכת על ראיות חפציות - בתחילת התקופה עמד השווי על סך
- 10 100,000 ₪ לערך, לאחר מספר חודשים האמיר לכדי 120,000 ₪ לערך, ובתום התקופה קטן
- 11 לכדי 30,000 ₪ לערך. עיון בפירוט התנועות בחשבון בבנק דיסקונט סניף ק.י., והשוואתו
- 12 לפירוט התנועות בחשבון בנק הפועלים מלמד, כי תיק ניירות הערך אליו התייחסה האישה
- 13 נוהל לכתחילה בבנק הפועלים ובחודש אוגוסט 2006 הועבר אל החשבון בבנק דיסקונט סניף
- 14 ק.י., ולא נוספו לו סכומים משמעותיים מסכומי כסף שנצברו במהלך החיים המשותפים,
- 15 אלא עסקינן "בגלגול" סכומי כסף שנצברו קודם לכן. כן מפירוט התנועות בחשבון בבנק
- 16 דיסקונט סניף ק.י. נלמד, כי עיקר העיקרים של הסכומים באמצעותם נרכשו ניירות ערך,
- 17 מקורו בסכומים שנפדו ממכירת ניירות ערך שהיו בתיק ניירות הערך קודם לכן. כאמור,
- 18 "קרן" תיק ניירות הערך, אשר נוהל בסופו של יום בבנק דיסקונט סניף ק.י., הועברה מבנק
- 19 הפועלים. אף עיון בפירוט התנועות בחשבון בנק הפועלים מלמד, כי למצער מסמך קודם
- 20 לנישואין ועד העברת תיק ניירות הערך אל בנק דיסקונט סניף ק.י., לא רכש האיש ניירות
- 21 ערך באמצעות כסף "חדש", קרי - כסף שמקורו אינו מכירת ניירות ערך שהיו לו קודם לכן
- 22 (דף מס' 27 לפירוט התנועות בבנק הפועלים; נספח יג' לתצהיר המשלים מטעם האישה).
- 23 70. ככל שכיוונה האישה טענתה לכך שהאיש נטל סיכונים בלתי סבירים בפעילותו בניירות
- 24 הערך, באופן המקנה לה זכות זו או אחרת, הרי, שלא הונחה כל תשתית ראייתית למסקנה
- 25 זו. מהראיות שהובאו בפני לא ניתן להגיע למסקנה ברורה שמא פעילות האיש בניירות הערך
- 26 הניבה לו הפסד ניכר, או שמא למצער את עיקר העיקרים של תיק ניירות הערך - אשר אין
- 27 חולק שלא נותר ממנו דבר במועד הקובע - נטל האיש והעבירו למחוזות לא ידועים, בין
- 28 לצרכי הימורים ובין לצורך אחר. יחד עם זאת, בשים לב למסקנתי, כי טענת האיש לפיה,
- 29 קרן ההשקעה בתיק ניירות הערך היא ממקורותיו מלפני הנישואין, ממילא לא נגרם לאישה
- 30 כל נזק כלכלי בכך שהאיש כילה, באופן זה או אחר, את מלוא השקעתו - שהרי ממילא נכס
- 31 זה אינו בר איזון.

גניבה ממעביד

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 18-05-13488

71. בגין מעילת האיש בקופת העסק בו עבד כשכיר התנהל הליך פלילי, בסופו הורשע ועליו להשיב את הכספים אותם נטל בסך 52,000 ₪. לטענת האישה, על האיש להשיב לה סך 75,000 ₪ שעה שפאת המעילה האמורה, ניכה המעסיק ממשכורתו כספים נוספים, בצירוף 10,600 ₪, שהם פיצויי פיטורין אותם עיקל המעסיק (סעיף 144-151 לסיכומי האישה) הניכוי מפיצויי הפיטורין התאפשר עת המעסיק המשיך להעסיק את האיש באמצעות חברה אחרת שבשליטת המעסיק. בחקירתו הנגדית הודה האיש, כי את הכספים אותם נטל לידי, השיב לידי מעסיקו באמצעות כספים שניכה המעסיק ממשכורתו החודשית, קופת הגמל, ימי החופשה והפיצויים (עמ' 25, 30-31 לפרוטוקול מיום 1.6.20). עסקין איפוא בסכומים אותם גרע האיש ממשק הבית המשותף, ולמעשה האיש כלל לא חולק על כך.

72. הצדדים חלוקים באשר לשיעור הסכומים שנגרעו מהתא המשפחתי מפאת מעילת האיש, עת לטענת האישה עסקין בסך 85,000 ₪ (סעיף 151 לסיכומיה), ואילו לטענת האיש סך הסכום שנגרע הוא 52,000 ₪, כפי שפורט בהליך הפלילי. עדיפה בפני איפוא גרסת האיש, הנתמכת בכתוב בגזר דינו באשר לסכום אותו גנב ממעסיקו, הוא אף הסכום שנדרש להשיב. הנני מקבל איפוא את עמדת האיש, כי **עליו להשיב לאישה סך 26,000 ₪**, בגין הסכומים שנגרעו ממשק הבית נוכח מעשיו הפליליים (סעיף 19 לסיכומי האישה).

זכויות סוציאליות

73. מוסכם כי יש לאזן זכויותיהם הסוציאליות של הצדדים מחצה על מחצה, בערכן המועד הקובע. יחד עם זאת טוענת האישה, כי האיש פדה האיש זכויותיו הסוציאליות לשם תשלום חובות הימורים שיצר. ברם מהראיות שהציגה האישה עצמה עולה, כי הפירעון בוצע בחודש 11/17, כשנה וחצי לאחר המועד הקובע, וממילא אין בו כדי להשפיע על איזון המשאבים (נספחים כח'-כט' לתצהיר האישה).

פירוק שיתוף בדירת המגורים

74. בגדרי תביעתו הרכושית עתר האיש לפירוק שיתוף בדירת המגורים על דרך של מכר לצד ג' המרבה במחיר, כאשר החובות החלים על הצדדים יפרעו מתוך תמורת המכר, שתחולק בין הצדדים בחלקים שווים. כן עתר האיש כי מתמורת המכר יושבו להוריו 220,000 ₪, שנתנו בעת רכישת דירת המגורים (עמ' 3 לסיכומי האיש; סעיפים 8-10 לכתב התביעה הרכושית). האישה אינה חולקת על זכות האיש לפרק את השיתוף בדירת המגורים על דרך של מכר, אך טוענת כי יש להבטיח את מזונות הקטינים עד הגיע בת הזקונים לגיל 18, ואף את מדורם, היות והאיש אינו משלם דבר עבור מזונותיהם חרף חיובו על ידי בית המשפט. כן טוענת האישה, כי אין תועלת לאיש בפירוק השיתוף שעה שחלקו בדירה ממילא מעוקל לטובת נושיו, ממילא לא יפיק הוא תועלת מפירוק השיתוף. עוד טוענת האישה כי בשל החובות

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 18-05-13488

1 הרבים שהותיר האיש, חשבונה מעוקל מזה שנים, ומפאת הכנסותיה הזעומות יקשה עליה
2 לשכור מדור ראוי למגוריה יחד עם מגורי הילדים. כן מבקשת האישה לדחות את פירוק
3 השיתוף עד שיעלה בידה לשקם עצמה מבחינה תעסוקתית, ועד לבירור חשבונות בין
4 הצדדים (סעיפים 46-51 לסיכומי האיש). לעניין הסכומים שנתקבלו מאת הורי האיש, הרי
5 שהאישה אינה חולקת על הסכומים, אלא טוענת כי אלו ניתנו במתנה לצדדים.

6
7 75. נקודת המוצא עליה הצדדים כלל אינם חולקים היא, כי כל אחד מהם זכאי לדרוש פירוק
8 שיתוף בבית המגורים בכל עת (סעיף 37 **לחוק המקרקעין**, התשכ"א-1969 (להלן - "**חוק**
9 **המקרקעין**"); יחד עם האמור, זכות זו כפופה להוראות סעיף 40א' לחוק המקרקעין,
10 ולהוראות סעיף 6א' לחוק יחסי ממון, המסייגות את הזכות לפירוק שיתוף, עד שיובטח כי
11 לבן הזוג והילדים המתגוררים עמו מקום מגורים הולם. עיכוב פירוק השיתוף בדירת
12 המגורים יעשה במקרי הכרח, במשורה ובאיזון המתבקש בין זכותו הקניינית של בן הזוג,
13 אל מול זכות הקטינים למדור ראוי. ראו לדוגמא: תמ"ש (י-ם) 1933/09 **א.ג. נ' י.ג.א.**
14 (2010); תמ"ש (טב') 8856-07-10 **פלוגי נ' אלמונית** (2010). כן כפופה זכותו האמורה של
15 האיש, ככל זכות משפטית אחרת, לעיקרון תום הלב, החל על כלל היחסים בין בני אדם. ראו
16 והשוו: רע"א 6339/97 **רוקר נ' סלומון**, פ"ד (נה) 199 (1) (1999). יוצא אפוא, כי בנסיבות קא
17 עסקינן יש לבחון, האם מכר הדירה יניב לאיש תועלת כלכלית, שאם אין אלו פני הדברים,
18 הרי שהתעקשותו לממש זכותו לפירוק שיתוף אינה תמת לב, והאם לאחר מכר הדירה ניתן
19 יהא להבטיח מדור ראוי לאישה ולילדים.

20 76. דומה שפירוק השיתוף בדירת המגורים אכן יניב לאיש תועלת כלכלית, ובתמורת המכר יש
21 כדי לאפשר לו לפרוע את חובותיו, הן כלפי צדדים שלישיים - אשר למצער חלקם משותפים
22 לו ולאישה - והן כלפי האישה, בין במישור הרכושי ובין חוב מזונות העבר. אף אם אניח
23 כטענת האישה, כי מכר הדירה יניב לצדדים תמורה בסך 1,600,000 ₪, בניכוי היתרה
24 לסילוק של הלוואת המשכנתא בסך 600,000 ₪ לערך (סעיפים 45, 50 לתצהיר האישה), הרי
25 שמכר הדירה יותיר לכל אחד מהצדדים סך של כחצי מיליון שקלים חדשים. מחלקו של
26 האיש ניתן יהיה לפרוע את חובותיו, לרבות אלו כלפי האישה, ועל פי שיקול דעת האישה
27 בידיה אף לעתור לעיקול מקצת חלקו של האיש בתמורת המכר לשם הבטחת מזונות
28 הילדים.

29 77. בסך חצי מיליון השקלים החדשים, הצפוי להישאר בידי האישה, יהיה בידיה לפרוע את
30 חלקה בחובות המשותפים או ברי האיזון - המסתכם לגרסתה בסך 30,000 ₪ לערך (סעיפים
31 70 - 90 לכתב ההגנה). נמצא איפוא, כי אף מבלי להביא בחשבון את הסכומים אותם ישלם
32 האיש לאישה בגין איזון המשאבים, מכר דירת המגורים עתיד להותיר בידי האישה סך של
33 כחצי מיליון שקלים חדשים. סכום זה הוא די והותר לשם מימון דמי שכירות עבור האישה

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 5534-05-17 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 13488-05-18

ושלושת הילדים, ככל שהאישה תתכבד ותמצה את כושר השתכרותה. די בכך כדי לדחות את עתירת האישה לדחיית מועד פירוק השיתוף.

78. בטרם סיום הדיון בסוגיה זו אדחה את טענת האיש בדבר חוב כלפי הוריו. עסקין בטענה שנטענה בעלמא, ללא כל ראיה, כי אכן עסקין בהלוואה אותה על הצדדים להשיב להורי האיש, עת האיש אף נמנע מלזמן לעדות את הוריו. הדברים יפים אף ביתר שאת נוכח חזקת המתנה הקיימת ביחסי הורים וילדים. ראו: ע"א 3829/91 וואלס נ' גת, פ"ד מח(1) 801 (1994); ע"א 34/88 רייס נ' אברמן, פ"ד מד(1) 278 (1990); רע"א 5237/12 סולימן נ' גולן (2012); רע"א 8068/16 קטן נ' כהן (2018); בע"מ 7757/07 פלונית נ' פלוני (2007). ככל שכוונת האיש, כי אכן עסקין במתנה, אך זו נועדה לו בלבד, ועל האישה להשיב לו את סכום מתנת הוריו, הרי, שאף לטענה זו לא הובאה כל ראיה, ובפרט לא הובאו כאמור לעדות הוריו, אשר אומד דעתם בעל חשיבות רבה, בהיותם נותני המתנה.

כושר השתכרות

79. יש לדחות טענות האישה לאיזון לא שוויוני מפאת פערי השתכרות. הדין הנוהג הוא כי הצורך להיזקק לחלוקה של נכסי קריירה וכושר השתכרות יתעורר בעיקר במקרים בהם נוצר פער ממשי וברור בין בני הזוג לעניין כושר השתכרותם. פער הנובע מכך שאחד מבני הזוג נטל על עצמו ויתור משמעותי מבחינת ההתפתחות המקצועית והתמקד במרחב הביתי ובכך אפשר לבן הזוג האחר להשיא כושר השתכרותו. אכן, דומה כי בהחלטה משותפת בחרה האישה לשנות תחום עיסוקה, לתחום שככל הנראה הרווח הכלכלי המופק ממנו נופל משמעותית מזה המופק מתחום עיסוקה הקודם, ולמצער, עת ההסכם בין הצדדים היה כזה בו טיפלה האישה בילדים החל משעות הצהריים, לא היה בידיה למצות עתותיה לעבודה בשעות אלו - להבדיל מבשעות הבוקר, עת כאמור דומה שאי מיצוי כושר השתכרות האישה נבע מבחירתה היא.

80. לא זו אף זו, שלא הוכח כלל שבמהלך החיים המשותפים גדל "כושר השתכרות" האיש, שהרי זה נכס הקריירה בו יש להתחשב עת שוקלים את טענת האישה. מהראיות עולה, כי כל משך החיים המשותפים עבד האיש באותו תחום מקצועי, ובעיקר העיקרים של הזמן כשכיר. אף אם אניח, כי בחירת האישה להיות "בן הזוג הביתי" אפשרה לאיש למצות את כושר השתכרותו, אין בכך כדי ללמד שחל שינוי בכושר ההשתכרות - בבחינת "גדילת העץ" המאפשרת לאחר החיים המשותפים קבלת "פירות" רבים יותר. לא הוכח אף, כי כושר השתכרות האישה נפגע במהלך החיים המשותפים, ביחס לזה שהיה לה קודם לכן. למעשה מסתברת יותר המסקנה ההפוכה - היא שהאיש דווקא תמך בבחירת האישה לשנות את תחום עיסוקה לתחום אחר, בחירה, אשר הייתה כרוכה בעלות רכישת הכשרה באותו תחום חדש (קאוצ'רית). ניתן אולי אף לקבוע, כי כושר השתכרותה אישה דווקא גדל קמעא

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 18-05-13488

במהלך החיים המשותפים, עת רכשה הכשרה נוספת על זו שהייתה לה בתחילת החיים המשותפים. ודוק, ספק רב האם אותה הכשרה חדשה תרמה ותתרום משמעותית להשתכרות האישה בפועל, עת האישה בוחרת שלא למצות את כושר השתכרותה מזה מספר שנים.

סוף דבר תביעת הרכוש

81. כאמור חובות הצדדים נוצרו מפאת שני גורמים: האחד, הימורי האיש; האחר, עודף הוצאות משק הבית - הנדרשות למימון תצרוכת סבירה ורגילה - על הכנסותיו. זאת אף בשים לב לבחירת האישה שלא למצות את כושר השתכרותה בשנים האחרונות לחיים המשותפים. קיים קושי ממשי לקבוע במדויק מה שיעור תרומת כל אחת משתי הסיבות האמורות לחובותיהם הניכרים של הצדדים. כפי שהוסבר לעיל דומני, כי "ממעוף הציפור" יש לייחס את אותם החובות בעלי האופי "המשפחתי" (משכנתא, ארנונה ביתית, מים, חינוך וכיו"ב) להתנהלות הגרעונית של משק הבית, ואת יתרת החובות - הרשומים למעשה אך על שמו של האיש (בין כלפי מוסדות בנקאיים ובין כלפי אחרים), יש לייחס להימורי האיש.

82. כן יש לייחס להימורי האיש סך מוערך נוסף של 200,000 ₪, הוא התוספת לסכומים שנפרעו ונדרשים להיפרע, בשל הלוואת המשכנתא הנוספת אותה לוו הצדדים לאחר רכישת דירת המגורים, ואשר כאמור שימשה בעיקרה לשם מימון הימורי האיש. בכלל אותם 200,000 ₪ יש להביא את הסכומים שגרע האיש ממשק הבית, בגין החזר הגניבה ממעבדו (ששימשה אותו להימוריו), וכן את הסכומים שנטל מקופת העסק שניהל לשם מימון הימוריו. יחד עם האמור, באשר לסכום שנטל מקופת העסק - בשים לב למסקנתי, כי עסקינן בעסק שלא צלח כלכלית, אף אילולא הימורי האיש - דומני, שיש להעמיד סכום זה אל מול חוב הארנונה העסקי, החוב כלפי ספק הסוכות והחוב בגין אגרת שילוט שנתר לאיש. כך שהטלת פירעון אותם חובות עסקיים על שכמו של האיש בלבד, מייתרת את הצורך לחייבו לשלם לאישה דבר מה נוסף בגין כספי העסק שנטל להימוריו. משמעותם האופרטיבית של הדברים היא, כי על האיש לפרוע לבדו את כלל החובות הרשומים על שמו בלבד - מכל מין וסוג שהוא - וכן לשלם לאישה במסגרת איזון המשאבים סך 100,000 ₪ (מחצית סך 200,000 ₪ שנפרעו מתוך כספי משק הבית המשותף, ועתידים להיפרע עת תפרע מלוא יתרת המשכנתא על ידי הצדדים בחלקים שווים).

83. בטרם סיום הדיון בסוגיה הרכושית אדון בקצרה במספר עניינים נוספים שעוררו הצדדים. סבורני, כי מתייתר הצורך לדון באותם הסכמים שכרתו הצדדים עת גילה האיש לאישה את דבר הימוריו. לשיטת האישה עצמה ההסכמים הללו אינם מחייבים, וכל טענתה שהיא הסתמכה עליהם עת פדתה כספי תגמולים לשם פירעון החובות הרשומים על שמה (ולמעשה החוב הרשום על שם שני הצדדים בבנק יהב), בעוד האיש לא פרע את החובות הרשומים על

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 18-05-13488

- 1 שמו (סעיף 68 לסיכומי האישוה; נספחים ה'ז' לתצהיר האישוה). נוכח מסקנתי, כי יש
2 להטיל על האיש לבדו לפרוע את החובות הרשומים על שמו, תוך איזון החובות
3 "המשפחתיים" המשותפים, לא נפגע אינטרס ההסתמכות של האישוה.
- 4 84. באשר למטלטלין שנותרו בדירת המגורים סבורני, כי בשים לב לזמן הרב שחלף מאז המועד
5 הקובע ולכלל נסיבות העניין, יש להותירם לשימוש האישוה והילדים, במסגרת ביצוע איזון
6 המשאבים. בשולי הדברים יוער, כי לא הובאה כל ראיה באשר לשווי המטלטלין, ובנסיבות
7 העניין דומה שערכם העדכני מועט (סעיף 101 לסיכומי התשובה). אלו אף פני הדברים באשר
8 לרכבם של הצדדים. כעולה מהראיות רכב זה נמכר תמורת סכום זעום, ונוכח כלל הנסיבות
9 אין לזכות את האיש בתשלום כלשהו בגינו (סעיף 103 לסיכומי התשובה). אלו אף פני
10 הדברים באשר לדמי השכירות אותם קיבלה האישוה לידיה, לאחר המועד הקובע, בגין
11 השכרת חניית דירת המגורים לשכנים. עסקינן בסכומים נמוכים, ובשים לב לכלל הנסיבות
12 דומני, כי יש לראותם משום תשלום אותו על האיש לשלם לאישוה מפאת הסכומים שגרע
13 ממשק הבית המשותף נוכח הימורים (סעיף 102 לסיכומי התשובה).
- 14 85. כאמור, לא מצאתי טעם שלא להורות על פירוק השיתוף בדירת המגורים על דרך של מכר
15 וחלוקת התמורה בחלקים שווים. מחלקו של האיש יפרעו אף חובותיו כלפי האישוה בהתאם
16 לפסק דין זה (הן סכום איזון המשאבים והן חוב המזונות). בידי האישוה אף לעתור למתן
17 סעד מתאים לשם הבטחת דמי המזונות לעתיד. זכויותיהם הסוציאליות, הפנסיוניות
18 והחסכוניות של הצדדים, אשר נצברו מאז הנישואין, יאוזנו בחלקים שווים בערכם המועד
19 הקובע. בכך אף יש ליתן מענה לטענות האישוה בדבר שימושה בחלק מהסכומים שצברה
20 לשם פירעון חוב הצדדים לבנק יחב.

תביעת המזונות

- 21
22
- 23 86. בכתב תביעתה עתרה האישוה לחייב את האיש במזונות ילדים ואישוה בסך 14,125 ₪
24 לחודש, בצירוף מחצית הוצאות חינוך ורפואה. לעניין צרכי הילדים פירטה האישוה צרכי
25 הילדים כדלקמן: צרכים כלליים בסך 2,000 ₪ לכל אחד משני הילדים הגדולים (כלכלה,
26 ביגוד הנעלה וכיו"ב), בצירוף הוצאות חינוך ורפואה. באשר לבת הקטנה, שבמועד הגשת
27 התביעה הייתה היא כבת 4 שנים, אך כיום גילה למעלה משבע שנים, טענה האישוה, כי
28 צרכיה הכלליים הם בסך 2,600 ₪ (כלכלה, ביגוד, שונות וכיו"ב), בצירוף הוצאות חינוך
29 ורפואה. כן עתרה האישוה לחייב את האיש לשאת במחצית מהוצאות עלות המדור
30 ואחזקתו. בסיכומיה "עדכנה" האישוה את סכום התביעה, וביקשה לחייב את האיש **במלוא**
31 צרכי הילדים בסך 6,570 ₪ לחודש (סעיפים 37, 40(א) לסיכומים), בצירוף חלקם של
32 הילדים בהוצאות המדור ואחזקתו, ומחצית מהוצאות חינוכם ורפואתם של הילדים. מפאת

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 18-05-13488

- 1 גירושי הצדדים כאמור, לאחר הגשת התביעה, לא עמדה עוד האשה על תביעתה
- 2 למזונותיה.
- 3 87. בהחלטה למזונות זמניים מיום 13.7.17 חויב האיש לשלם לאישה סך 7,600 ₪, כאשר סכום
- 4 זה כלל הוצאות חינוך, רפואה, מדור ואחזקתו, וכן מזונות אישה. ביום 2.5.18, נוכח גירושי
- 5 הצדדים, בוטל החיוב במזונות אישה, והאיש חויב במזונותיהם הזמניים של הילדים באופן
- 6 בו חויב האיש לפרוע את מלוא ההחזר החודשי של הלוואת המשכנתא, בסך 4,300 ₪, וכן
- 7 סך 2,200 ₪ לחודש, בגין מזונות הילדים, זאת בין היתר בהתחשב בכושר השתכרות האשה
- 8 אשר הנחת המוצא הייתה ששיעורו כשיעור שכר המינימום במשק. כן חויב האיש במחצית
- 9 מהוצאות הרפואה והחינוך של הילדים.
- 10 88. באשר להכנסותיה, וכפי שהובהר בפרק הרכושי דלעיל, טענה האשה כי עוד משנת 2013
- 11 חדלה לעבוד, בעוד הכנסת האיש היא כ - 10,000 ₪ לחודש, מעבודתו כשכיר בחברת
- 12 "א.ס.". האשה טענה, כי לאיש הכנסות שונות ומשונות ממקורות עלומים, עליהם לא דיווח
- 13 לבית המשפט. כן טענה כי בעת הזאת מתגורר האיש בבית הוריו, ומשכך אינו נושא
- 14 בהוצאות כלל ועיקר.
- 15 89. האיש הכחיש טענות האשה לעניין צרכי הילדים, וטען כי אלו מופרזות, אך לא טרח להציג
- 16 גרסה פוזיטיבית משלו. יחד עם האמור, הסכים לטענותיה בדבר העדר הכנסתה, תוך שהוא
- 17 מפרט רשימת חובות הצדדים. אומנם בכתב הגנתו הסכים האיש לטענות האשה באשר
- 18 לשיעור הכנסתו, יחד עם האמור, בתצהיר עדותו טען, כי נוכח ההליכים הפליליים שהתנהלו
- 19 נגדו, ושעה שנשלל רישיון הנהיגה שלו, נאלץ הוא להחליף תחום עיסוקו אצל מעסיקו וכעת
- 20 הכנסתו היא סך 5,760 ₪.
- 21 90. בהתאם לדין האישי החל על הצדדים, חיובם במזונות הילדים הוא מדין צדקה. ראו: בע"מ
- 22 919/15 פלוגי נ' פלונים (2017) (להלן - "בע"מ 919/15"). חיוב זה - מדין צדקה - חל על שני
- 23 ההורים, בהתאם ליכולתם. על בית המשפט לשקול בין יתר שיקוליו את השתכרות האיש,
- 24 השתכרות האשה, כושר השתכרותם ורכושם. החיוב מדין צדקה נסמך על שלושה
- 25 פרמטרים: האחד, אמידות ההורה - מי שיש בכוחו הכלכלי לזון עצמו כפי צרכיו, ועדיין
- 26 נותרת בידו היכולת הכלכלית. ראו: ע"א 4480/93 פלוגי נ' פלוגי, פ"ד מח(3) 461, 483
- 27 (1994); פורטוגז נ' פורטוגז, פ"ד לו(3) 449 (1982) (להלן - "פרשת פורטוגז"); ע"א 466/82
- 28 גרובשטיין נ' גרובשטיין, פ"ד לו(4) 157, 163 (1982); השני, חובת הצדקה היא כלפי נצרך,
- 29 קרי - כלפי מי שאין בכוחו לדאוג לצרכיו. ראו: ע"א 247/64 רושטש נ' רושטש, פ"ד יח(4)
- 30 264, 269 (1964); ע"א 210/82 גלבר נ' גלבר, פ"ד לח(2) 14, 20 (1984) (להלן - "פרשת
- 31 גלבר"); השלישי, כדי מחסורו של הנצרך. ראו: פרשת גלבר; פרשת פורטוגז. את המונח:
- 32 "כדי מחסורו של הנצרך", יש לפרש באופן בו יפסקו מזונות הילד בהתאם לאורח החיים לו
- 33 הורגלו, טרם פרוץ הסכסוך בין הצדדים. ראו: ע"א 93/85 שגב נ' שגב, פ"ד לט(3) 822

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 18-05-13488

- 1 (1985); א' גריידי, נ' שלם, **מזונות ילדים הלכה ומעשה**, הוצאת חוקת המשפחה בע"מ
- 2 דצמבר 2014, בעמ' 105-110 (להלן - "גריידי"). על אורח החיים לו הורגלו הילדים ניתן
- 3 ללמוד הן מהראיות שהוצגו באשר לאורח חיים זה, והן ניתן לגזור מיכולתם הכלכלית של
- 4 הצדדים.
- 5 91. יש לבחון אפוא את נשיאת הצדדים במזונות בדרך של שוויון מהותי, תוך בחינת כלל
- 6 הצרכים אל מול כלל היכולות, וממילא אף תוך התחשבות בנטל המוטל על כל אחד
- 7 מהצדדים. כך אף פסקו בתי המשפט המחוזיים, שפירשו את בע"מ 919/15. ראו: עמ"ש
- 8 (ת"א) 14612-10-16 **פ.ב. נ' א.ב.** (2017) (להלן - "עניין פ.ב."); עמ"ש (ת"א) 33549-04-16
- 9 **פלונית נ' פלוני** (2017); רמ"ש (מרכז) 14655-06-17 **ר.ק. נ' ד.ק.** (2017). לשם קביעת חיוב
- 10 המזונות על בית המשפט לקבוע ממצאים בארבע שאלות עובדתיות כדלקמן: צרכי הילד
- 11 ועלותם; יכולתם הכלכלית של שני ההורים; יחסיות יכולתם הכלכלית של ההורים, האחד
- 12 מול רעהו; חלוקת המשמורת, ולמעשה הסדרי השהות. ראו: עניין פ.ב.
- 13 92. באשר לצרכי הילדים נקבעו בפסיקה חזקות עובדתיות, על פיהן סך ההוצאה עבור צרכי
- 14 **ההכרחיים** של קטין היא בין 1,600 ₪ לבין 1,800 ₪ לחודש, לא כולל הוצאות חינוך, מדור
- 15 והוצאות אחזקת המדור (הסכום המוערך עבור צרכים **הכרחיים** נע בין 1,200 ₪ לבין 1,400
- 16 ₪). ראו: בר"ע (מחוזי ת"א) 1895/02 **ב.ג. נ' ב.ג.** (2003); ע"מ 789/05 (מחוזי י-ם) **ע.ד. נ'**
- 17 **ע.י.** (2006); בע"מ 8542/10 **פלונית נ' פלוני** (2010); בע"מ 919/15 בפסקה 22 לחוות דעתו
- 18 של השופט פוגלמן; עמ"ש (ת"א) 1971-12-16 **פלונית נ' פלוני** (2019); עמ"ש (חיפה) 26409-
- 19 10-18 **מ.ש. נ' ק.ש.** (2019); עמ"ש (מרכז) 21704-03-18 **א.ו. נ' א.ו.** (2019); רמ"ש (מרכז)
- 20 59188-10-18 **י.נ. נ' א.נ.** (2018). לטעמי לא בכדי קיים משרע בסכום החזקה האמורה, שכן
- 21 באזורים שונים ובציבורים שונים במדינת ישראל, עלות סיפוק אותם צרכים בסיסיים אינה
- 22 זהה, וניתן לומר, כי עלות הצרכים הבסיסיים היא במידת מה עניין גיאוגרפי. סכום החזקה
- 23 האמורה מדורג, בהתאם לכלל ההוצאה השולית הפוחתת, כך שחלקו של הצעיר יהיה גדול
- 24 יותר, שכן הוא האחרון הנותר במשק הבית. ראו: ע"א 552/87 **ורד נ' ורד**, פ"ד מב(3) 599
- 25 (1988); בג"ץ 4407/12 **פלונית נ' בית הדין הרבני הגדול** (2013) בפסקה 24 לפס"ד השופט
- 26 עמית. ברוח זו יש אף לאמוד את חלקם של הילדים בעלות המדור, וחלקם בעלות מדורם
- 27 והוצאות אחזקת המדור יחד עם הוריהם, הועמד על 30% - 50% (בהתאם למספר הילדים
- 28 במשק הבית). ראו: ע"א 52/87 **הראל נ' הראל**, פ"ד מג(4) 201, 205 (1989); ע"א 764/87
- 29 **אוהר נ' אוהר** (1987); ע"א 3301/92 **טלמור נ' טלמור** (1993).
- 30 93. עת דנים במזונות הילדים, מהלך הדיון הוא, ראשית בחינת צרכיהם ושנית האופן בו יסופקו
- 31 צרכים אלו. אף כאשר הורי הילדים בעלי אמצעים, אין בכך כדי לחייב פסיקת מזונות
- 32 בשיעור גבוה, ואין לפסוק דמי מזונות בשיעור העולה על צרכי הילדים. עוד יאמר, כי ככל
- 33 תביעה כספית אף תביעת מזונות יש להוכיח, כאשר "המוציא מחברו עליו הראיה". זאת

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 18-05-13488

- 1 כמובן תוך הבאה בחשבון של אותן חזקות עובדתיות, אשר הנטל לסתורן מוטל על הצד
- 2 החולק עליהן.
- 3 94. בכתב תביעתה פירטה האישה את הוצאות הילדים כאמור. אכן האיש לא טרח להציג גרסה
- 4 פוזיטיבית משלו בעניין זה, אך מאידך האישה לא הוכיחה את טענתה להוצאה בשיעור
- 5 הנטען עבור כל ילד. האישה אמנם פירטה אי אלו הוצאות עבור הילדים, ואף הגישה אי אלו
- 6 ראיות חפציות לתימוכין בטענותיה, ברם, כל שהוצג היה הוצאות עבור מוסדות החינוך,
- 7 ותשלומים בגין הוצאות רפואיות, אשר למעשה כלל אינם שנויים במחלוקת. הצדדים
- 8 מסכימים, כי עליהם לשאת בהוצאות אלה, כפי שיוצאו מעת לעת.
- 9 95. בעדותה בפניי גוללה האישה גרסתה באשר למסגרת התקציב המשפחתית. האישה העידה
- 10 כי משק הבית התקיים מהכנסת האיש, בסך 10,000 - 12,000 ₪ לערך, בצירוף הכנסתה
- 11 מעת לעת בסך 4,000 - 2,000 ₪ לערך. יחד עם זאת, הודתה האישה כי האמור נכון אך
- 12 לחודשים ספורים בשנים האחרונות, וכי בעיקר העיקרים של שנות החיים המשותפות היה
- 13 האיש המפרנס היחיד, ותרומתו לתא המשפחתי הייתה כ 10,000 ₪ - 12,000 ₪ לערך, וכי
- 14 עת התגוררו הם יחדיו, חיו בצמצום (עמ' 14-15 לפרוטוקול מיום 1.6.20). באשר לסכום
- 15 "מזונות הבסיס" יאמר, כי לא ניתן כל נימוק מדוע אין להביא בחשבון את כלל ההוצאה
- 16 השולית הפוחתת, ולא צורפה אף כל ראייה לכך שעלות צרכי הילדים אכן מסתכמת בסכום
- 17 הנטען. ודוק, מן הדיון בתביעה הרכושית אף עולה כי הצדדים השתמשו בכלל הכנסותיהם
- 18 לשם כלכלת משק הבית והימורי האיש, ואף הסתייעו בהורי האיש בסכומים העולים לכדי
- 19 אלפי שקלים בחודש.
- 20 96. לא הובאה כל ראייה חפצית התומכת בטענה, לפיה עלות מזונות הבסיס של הילדים עולה על
- 21 סכום החזקה העובדתית האמורה. לא הונחה תשתית ראייתית ממנה ניתן ללמוד, כי
- 22 מסגרת תקציב הצדדים טרם פרידתם, מובילה אל המסקנה, כי יש לגזור את עלות צרכי
- 23 הילדים בשיעור העולה על אותה חזקה עובדתית, אדרבא, מהדיון בפרק הרכושי אף עולה כי
- 24 משק הבית התקיים במשך שנים תוך קבלת סיוע משמעותי מהורי האיש. אורח החיים לו
- 25 הורגלו הילדים אינו מלמד אפוא על יכולת האיש לממן אורח חיים כאמור בטענות האישה.
- 26 97. יחד עם האמור, האיש לא סתר את אותה חזקה עובדתית, וספק אם ניסה לעשות כן. בשים
- 27 לב למצב הכלכלי הרעוע של הצדדים, כעולה מהדיון הרכושי, דומני, כי יש להעריך את עלות
- 28 צרכי הילדים בהתאם לחזקה בדבר עלות צרכים **הכרחיים**, תוך הבאה בחשבון של כלל
- 29 ההוצאה השולית הפוחתת. קרי - סך 1,400 ₪ לחודש עבור י.ש. סך 1,200 ₪ לחודש עבור
- 30 א.ש. וסך 1,000 ₪ עבור י.ש. בנוסף לכך יש להעריך את עלות מדורם והוצאות אחזקת
- 31 מדורם של הילדים, בשיעור 50% מעלות מדור ואחזקת המדור בה נושאים הצדדים בגין
- 32 הוצאה זו. ראו: ע"א 52/87 **הראל נ' הראל**, פ"ד מג(4) 201, 205 (1989); ע"א 764/87 **אוהר**
- 33 **נ' אוהר** (1987). באשר להוצאות המדור יאמר, כי כעת מתגוררת האישה יחד עם הילדים

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.

תלה"מ 18-05-13488

- 1 בדירת המגורים המשותפת, בעוד האיש נושא בתשלומי המשכנתא בהתאם להחלטתי דלעיל
- 2 במזונות זמניים בסך 4,300 ₪ לערך. בעת הזאת, מתגורר האיש בבית הוריו ואינו נושא
- 3 בתשלומי מדור ואחזקתו כלל ועיקר. הדעת נותנת נוכח קביעותי דלעיל, כי עם מכר דירת
- 4 המגורים, יעלה בידי האיש לפרוע חובותיו, ולשכור מדור ראוי לצרכיו שלו. בשים לב כי בעת
- 5 הזאת האישה היא המשמורנית העיקרית של שלושת הילדים, ושעה שלא נטען וממילא לא
- 6 הוכח כי תידרש היא לשאת בעלות מדור גבוהה מזו בה מתגוררים הם כעת, בנסיבות אלו
- 7 סבורני כי יש להעריך את עלות צרכי האישה והילדים גם יחד בגין מדור בסך 4,300 ₪
- 8 לחודש, ולכך להוסיף הוצאות אחזקת מדור בשיעור 1,000 ₪ לחודש. צרכי הילדים בגין
- 9 רכיבים אלה הם מחצית מהסכומים האמורים, תוך חלוקה ביניהם.
- 10 98. כן יש להביא בחשבון את הוצאות החינוך והרפואה, כפי שיהיו מעת לעת. הצדדים אינם
- 11 חולקים על הצורך בהוצאות האמורות, ואף אין חולק כי ההוצאות שהוצאו עד כה בעניינים
- 12 אלו היו על דעת שניהם. עוד ייאמר כי שעה שהובהר ברישא לפסק דין זה כי בעת הזאת
- 13 האישה היא המשמורנית העיקרית של הילדים בעוד האיש מתראה עמם כפעמיים בשבוע
- 14 בימות החול בשעות האחר הצהריים, ובכל סופשבוע שני, הדעת נותנת שאין להפריד בין
- 15 הוצאות תלויות שהות ולאילו שאינן תלויות שהות, ויש לראות את כלל הוצאות הילדים
- 16 ככאלו בהן נושאת האישה.
- 17 99. בבחינת יכולות הצדדים, יש לבחון את הכנסתם בפועל, את כושר השתכרותם ואת רכושם
- 18 העשוי להוות מקור לפירעון דמי המזונות (ע"א 239/85 עמיצור נ' עמיצור, פ"ד (1) 147
- 19 (1986); ע"א 378/80 יצהר נ' יצהר, פ"ד לה(1) 329, 333 (1980); ע"א 364/62 דגני נ' דגני,
- 20 פ"ד יז 1989 (1963); ע"א 130/83 פרייס נ' פרייס, פ"ד לח(1) 721 (1984); בע"מ 3432/09
- 21 פלוני נ' פלונית (2009); בע"מ 919/15 בפסקה 28 לחוו"ד השופט פוגלמן ובפסקה 40 לחוו"ד
- 22 השופטת ברק ארז).
- 23 100. בכל הנוגע לרכוש העשוי לשמש לשם מימון מזונות הצדדים הרי, שמהדיון בפרק הרכושי
- 24 עולה, כי כל אחד מהצדדים נותר עם רכוש בשווי כמה מאות אלפי שקלים חדשים. מחלקו
- 25 של האיש יפרעו חובותיו כאמור בקביעותי דלעיל, וספק האם ייוותר בידו רכוש כלשהו
- 26 לאחר פירעון חובותיו. יחד עם זאת, הדעת נותנת כי שעה שיפרעו חובות האיש יעלה בידו
- 27 לפתוח דף חדש בחייו, ולמצוא לעצמו מדור ראוי למגוריו, אשר אף ראוי לאירוח הילדים עת
- 28 הם שוהים עמו חלף שהותם בבית הוריו. באשר לאישה הרי, כי מתמורת מכר הדירה, יחד
- 29 עם אי אלו סכומים שעל האיש להשיב לידה, ברי כי יעלה בידה לשכור מדור חלופי למגוריה
- 30 ומגורי הילדים ויעמוד לרשותה הון שאינו נופל מחצי מיליון שקלים חדשים.
- 31 101. באשר להכנסות האישה, אין מחלוקת כי בשנים האחרונות האישה כמעט ואינה עובדת.
- 32 בעבר הרחוק עבדה האישה ב - XXX והשתכרה כ - 6,500 ₪ (ברוטו), ובהמשך פנתה
- 33 לעיסוקה כקאוצ'רית עצמאית. משלא ניתן טעם מדוע אין בידה למצות עתותיה לעבודה, או

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.
תלה"מ 18-05-13488

- 1 אף לשוב לעיסוקה בעבר, אך מאידך גיסא הובא בחשבון שעיקר העיקרים של נטל גידול
- 2 הילדים מוטל על שכמה, וכפועל יוצא נפגעת יכולתה למצות את כושר השתכרותה, הנני
- 3 מעריך את כושר השתכרותה בשיעור הדומה לשכר המינימום במשק, קרי - 5,000 ₪ לחודש
- 4 לערך.
- 5 102. באשר לאיש הרי, בחקירתו הנגדית טען כי כעת חל שינוי לרעה בהכנסתו המגיעה לכדי
- 6 5,800 ₪ לחודש. אף אם אניח, כי זו אכן השתכרותו בפועל היום, ואודה, כי הנני מתקשה
- 7 לקבל גרסתו זו, לא ניתן כל טעם מדוע לא יהיה בידי האיש למצות כושר השתכרותו באופן
- 8 שישתכר סך של כעשרת אלפים שקלים חדשים לחודש, כפי שהשתכר בעבר.
- 9 103. בשים לב לצרכי הילדים כאמור, יכולותיהם הכלכליות של הצדדים ויחסיותם - עת דומה
- 10 שכושר השתכרות האיש עולה כדי פי שניים מכושר השתכרותה אישה, אך מאידך לאחר
- 11 פירוק השיתוף בדירת המגורים ואיזון המשאבים תיוותר האישה עם רכוש בשווי למעלה
- 12 מחצי מיליון שקלים חדשים, עת האיש לא ייוותר עם רכוש כלשהו. היות והאישה המטפלת
- 13 העיקרית בילדים, יש להעמיד אפוא את הסכום אותו על האיש לשלם לאישה בגין
- 14 מזונותיהם החודשיים של הילדים בסך 2,200 ₪ לחודש (סך 1,000 ₪ עבור ש.ש., סך 700 ₪
- 15 עבור א.ש. וסך 500 ₪ לחודש עבור י.ש.). כמו כן יישא האיש בעלות מדורם ואחזקת מדורם
- 16 של הילדים בסך 800 ₪ עבור ש.ש., סך 400 ₪ עבור א.ש. וסך 400 ₪ עבור י.ש.
- 17 104. כן יישאו הצדדים בחלקים שווים בכלל הוצאות חינוך ורפואת הילדים, עת עליהם למצות
- 18 את כלל ההנחות והזכאויות העומדות להם בנסיבות העניין. הוראות פסק דין זה לעניין
- 19 החיוב במזונות יחולו לעתיד בלבד, עת לעבר תחולנה ההוראות שנקבעו בהחלטות בדבר חיוב
- 20 במזונות זמניים. איני מוצא לנכון להורות לאישה להשיב לאיש דבר מה בגין ההפרש שבין
- 21 המזונות הזמניים לבין המזונות הקובעים, היות ויש לראות הפרש זה משום "מזונות
- 22 שנאכלו". למען הסר ספק מובהר בזה, כי מעתה ועד לסילוק מלוא יתרת הלוואת המשכנתא
- 23 על הצדדים לפרעה בחלקים שווים, וברי, כי על האיש לפרוע את מלוא חיובו במזונות
- 24 זמניים, ככל שטרם פרע חיוב זה.
- 25 105. אשר על כן הנני מורה כדלקמן
- 26 א. השיתוף בדירת המגורים יפורק על דרך של מכר לכל המרבה במכר, עת הצדדים
- 27 יתחלקו בחלקים שווים בתמורת המכר בניכוי הוצאותיו (יתרת הלוואת המשכנתא,
- 28 מיסים וכיוב').
- 29 ב. כלל החובות אותם חב האיש לבדו, בין למוסדות בנקאיים ובין חובות אחרים,
- 30 יוחרגו מגדרי איזון המשאבים ועל האיש לבדו לפרעם, וזאת לרבות החוב לבנק
- 31 דיסקונט בסך 215,000 ₪, וחובות שנוצרו מפאת עסק האיש, כדוגמת ארנונה
- 32 עיסקית, אגרת שילוט וחוב כלפי ספק הסוכות.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.
תלה"מ 18-05-13488

- 1 ג. יתר חובות הצדדים, אשר על פי טיבם הם חובות "משפחתיים", לרבות חובות
- 2 שנוצרו עד המועד הקובע כלפי מוסדות חינוך של הילדים, רשויות וספקים שונים
- 3 ברי איזון בחלקים שווים בערכם במועד הקובע, וככל שמי מהצדדים שילם סכום
- 4 זה או אחר, בגין חובות אלו, על הצד שכנגד להשיב לו מחצית הסכום ששולם
- 5 כאמור.
- 6 ד. חובות החלים על מחזיק נכס מקרקעין, לרבות חובות ארנונה, צריכת מים, חשמל
- 7 וכיוב', בגין דירת המגורים, אשר נוצרו מהמועד הקובע ואילך, יחולו על האשה
- 8 לבדה.
- 9 ה. לשם איזון המשאבים ישלם האיש לאישה סך 100,000 ₪.
- 10 ו. כלל הזכויות הסוציאליות, הפנסיוניות וחסכוניות הצדדים (קרנות השתלמות
- 11 וקופות גמל), אשר נצברו ממועד הנישואין ועד למועד הקובע, יאוזנו בחלקים
- 12 שווים, בערכם במועד הקובע.
- 13 ז. האיש ישלם לאישה בגין מזונותיהם החודשיים של הילדים סך 1,000 ₪ עבור ש.ש.,
- 14 סך 700 ₪ עבור א.ש. וסך 500 ₪ לחודש עבור י.ש. כמו כן יישא האיש בעלות מדור
- 15 ואחזקת מדור הילדים בסך 800 ₪ עבור ש.ש., סך 400 ₪ עבור א.ש. וסך 400 ₪
- 16 עבור י.ש. הסכומים האמורים יישאו הפרשי הצמדה למדד המחירים לצרכן, על
- 17 בסיס המדד הידוע היום, ויתעדכנו מידי שלושה חודשים, ללא עדכון בדיעבד.
- 18 ח. כן יישאו הצדדים בחלקים שווים בכלל תשלומי החינוך והרפואה עבור הילדים
- 19 לרבות עבור מוסדות החינוך הסעות למוסדות החינוך, מחזור אחד של קייטנה
- 20 בחופשת הקיץ וחוג אחד מידי שבוע, ציוד הנדרש לחוג (בגדים מתאימים, ספרים
- 21 וכיוב'), שעורי עזר, אבחונים, טיפולים פסיכולוגיים, משקפיים, עדשות מגע וטיפול
- 22 שיניים, רכישת ספרי לימוד לצרכי בית הספר וטיולים, המתקיימים במסגרת
- 23 החינוכית וצהרון. למען הסר ספק מובהר בזה, כי על הצדדים לתאם ביניהם כל
- 24 הוצאה חינוכית ורפואית, וכן עליהם לפעול לשם מיצוי ההנחות והזכויות
- 25 העומדות להם, ועלות הנשיאה בהוצאה חינוכית או רפואית תחושב לאחר הפחתת
- 26 שוויין, ככל שתופחתנה.
- 27 ט. החיוב בדמי המזונות יחול החל מיום 1.12.20 ויפרע ביום הראשון לכל חודש, ועד
- 28 הגיע הילדים לגיל 18 שנה, או סיום לימודיהם התיכוניים, לפי המאוחר. ככל
- 29 שישרתו בשירות צבאי חובה, או שירות לאומי, אזי בתקופת השירות יעמוד החיוב
- 30 על שליש משיעורו הקודם. קודם ליום 1.12.20 יחול החיוב במזונות זמניים, הגם
- 31 שהוא גבוה במעט מהחיוב במזונות הקובעים דלעיל.
- 32 י. קצבת הילדים מאת המל"ל תשולם לידי האישה בנוסף לדמי המזונות דלעיל.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2020

תלה"מ 17-05-5534 י.ש. נ' ע.ש.
תלה"מ 18-05-13488

- 1 יא. פסק הדין מותר לפרסום ללא פרטים מזהים.
- 2 ניתן היום, י' כסלו תשפ"א, 26 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.
- 3
- 4 נמרוד פלקס, שופט, סגן נשיא